

EUROJUST

Årsberetning 2012

©Eurojust, 2013

Denne udgivelse dækker perioden fra den 1. januar 2012 til den 31. december 2012

Catalogue number: QP-AA-13-001-DA-C

ISBN: 978-92-95084-26-1

ISSN: 1831-4236

DOI: 10.2812/48829

For enquiries:

Phone: + 31 70 412.5000

E-mail: info@eurojust.europa.eu

Website: www.eurojust.europa.eu

Årsberetning 2012

“Eurojusts vision er at være en central aktør og et ekspertisecenter i kampen mod organiseret, grænseoverskridende kriminalitet i Den Europæiske Union”

Indholdsfortegnelse

Note vedrørende Eurojustafgørelsen	5
Forkortelser	5
Forord	7
Resumé	8
Eurojusts 10-års jubilæum	10
<i>Festlighederne i Nieuwe Kerk og Ridderzaal den 27. og 28. februar 2012</i>	<i>11</i>
<i>Besøg af Hendes Majestæt Dronning Beatrix af Nederlandene</i>	<i>11</i>
1 OPERATIONELLE AKTIVITETER	14
1.1 Indledning	15
1.2 Oversigt over Eurojusts sagsarbejde	15
<i>Generelle problemer og bedste praksis i Eurojusts sagsarbejde</i>	<i>15</i>
<i>Koordineringsmøder</i>	<i>16</i>
<i>Koordineringscentre</i>	<i>17</i>
<i>Artikel 6 og 7 i Eurojustafgørelsen</i>	<i>18</i>
<i>Konventioner om gensidig retshjælp</i>	<i>19</i>
<i>Problemer vedrørende indsamling og brug af bevismateriale</i>	<i>19</i>
<i>Forebyggelse og løsning af jurisdiktionskonflikter</i>	<i>19</i>
<i>Overførsel af retsforfølgning i straffesager</i>	<i>20</i>
<i>Udveksling af oplysninger fra strafferegistre</i>	<i>21</i>
<i>Europæiske arrestordrer</i>	<i>21</i>
<i>Kendelser om indefrysning</i>	<i>24</i>
<i>Konfiskation og inddrivelse af udbytte</i>	<i>24</i>
<i>Kontrollerede leverancer</i>	<i>25</i>
1.3 Oversigt over Eurojusts aktiviteter inden for prioriterede kriminalitetsområder	26
<i>Terrorisme</i>	<i>26</i>
<i>Narkotikahandel</i>	<i>27</i>
<i>Menneskehandel</i>	<i>28</i>
<i>Bedrageri</i>	<i>29</i>
<i>Korruption</i>	<i>30</i>
<i>It-kriminalitet</i>	<i>31</i>
<i>Hvidvaskning af penge</i>	<i>32</i>
<i>(Mobile) organiserede kriminelle grupper</i>	<i>32</i>
<i>Kontaktpunkt for beskyttelse af børn hos Eurojust – kriminalitet mod børn</i>	<i>33</i>
<i>Ulovlig indvandring</i>	<i>34</i>
<i>Kriminalitet, der skader EU's finansielle interesser</i>	<i>34</i>
1.4 Fælles efterforskningshold	36
<i>Eurojusts økonomiske støtte til operationer under fælles efterforskningshold</i>	<i>37</i>
1.5 Eurojusts sagsarbejde med tredjelande	38
<i>Forbindelsesanklagere fra tredjelande, der er udstationeret hos Eurojust</i>	<i>38</i>
1.6 Eurojust og netværk af praktikere	39
<i>Det Europæiske Retlige Netværk</i>	<i>39</i>
<i>JIT-netværket</i>	<i>39</i>
<i>Netværket vedrørende folkedrab</i>	<i>39</i>

2	RELATIONER MED EU-INSTITUTIONER OG -PARTNERE	42
2.1	Institutionelle relationer	43
	<i>Europa-Parlamentet</i>	<i>43</i>
	<i>Rådet for Den Europæiske Union.....</i>	<i>43</i>
	<i>Europa-Kommissionen</i>	<i>43</i>
2.2	Relationer med netværk af praktikere.....	44
	<i>Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere.....</i>	<i>44</i>
	<i>Det Rådgivende Forum for Rigsadvokater i EU-medlemsstaterne</i>	<i>44</i>
2.3	EU-agenturer og -organer	45
	<i>Europol.....</i>	<i>45</i>
	<i>Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig</i>	<i>45</i>
	<i>Frontex.....</i>	<i>46</i>
	<i>CEPOL.....</i>	<i>46</i>
2.4	Relationer med tredjelande og organisationer uden for EU	46
3	EUROJUSTAFGØRELSEN OG FREMTIDEN.....	48
3.1	Gennemførelse af Rådets afgørelse om Eurojust.....	49
3.2	Sjette runde af de gensidige evalueringer vedrørende medlemsstaternes praktiske gennemførelse og anvendelse af afgørelserne om Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk	49
3.3	Aktionsgruppen om Eurojusts fremtid.....	50
3.4	Konference om 10 år med Eurojust, operationelle resultater og fremtidige udfordringer.....	50
4	ADMINISTRATIV UDVIKLING	52
4.1	Administrativ udvikling.....	53
4.2	Aktindsigt i dokumenter	53
5	OPFØLGNING PÅ RÅDETS KONKLUSIONER	56
	BILAG: STATISTIKKER FOR 2012	58
	<i>Figur 1 – Udvikling i sagsantal 2002-2012</i>	<i>59</i>
	<i>Figur 2 – Bilaterale og multilaterale sager pr. national enhed 2012</i>	<i>59</i>
	<i>Figur 3 – Status over åbne/afsluttede sager 2003-2012.....</i>	<i>60</i>
	<i>Figur 4 – Generel klassifikation af sager</i>	<i>60</i>
	<i>Figur 5 – Prioriterede kriminalitetstyper i Eurojust-sager</i>	<i>61</i>
	<i>Figur 6 – Prioriterede kriminalitetstyper og andre kriminalitetstyper i Eurojust-sager</i>	<i>61</i>
	<i>Figur 7 – Eurojust-sager – anmodende lande</i>	<i>62</i>
	<i>Figur 8 – Eurojust-sager – anmodede lande.....</i>	<i>62</i>
	<i>Figur 9 – Samlet antal koordineringsmøder</i>	<i>63</i>
	<i>Figur 10 – Koordineringsmøder – anmodende lande</i>	<i>63</i>
	<i>Figur 11 – Koordineringsmøder – anmodede lande.....</i>	<i>64</i>

Note vedrørende Eurojustafgørelsen

Eurojustafgørelsen – Rådets afgørelse af 28. februar 2002 om oprettelse af Eurojust for at styrke bekæmpelsen af grov kriminalitet, som senest ændret ved Rådets afgørelse 2009/426/RIA af 16. december 2008 om styrkelse af Eurojust – benævnes i denne årsberetning "Eurojustafgørelsen".

En konsolideret udgave af Eurojustafgørelsen, der alene er udarbejdet til orientering af Rådets Generalsekretariat, kan ses på Eurojusts websted www.eurojust.europa.eu.

Forkortelser

CMS	Sagsforvaltningssystem
EAW	Europæisk arrestordre
EIO	Europæisk efterforskningskendelse
ENCS	Det nationale Eurojustkoordineringssystem
EPPO	En europæisk anklagemyndighed
JIT	Fælles efterforskningshold
LoR	Retsanmodning
MLA	Gensidig retshjælp
OCC	Koordineringsvagt
OCG	Organiseret kriminel gruppe
OCTA	Trusselvurdering om organiseret kriminalitet
TE-SAT	Rapport om situationen og udviklingen med hensyn til terrorisme i Europa
TEUF	Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (Lissabontraktaten)
THB	Menneskehandel

”Stærke partnerskaber er grundlaget for fremskridt for at imødekomme borgernes behov for et sikrere, friere og mere retfærdigt Europa”

Forord

Det er mig en glæde at præsentere den 11. årsberetning, hvori der gøres status over Eurojusts operationelle aktiviteter, organisatoriske udvikling og partnerskabsrelationer i 2012.

Eurojust gør konstant fremskridt med hensyn til at støtte og styrke koordineringen og samarbejdet mellem de nationale politi- og anklagemyndigheder i medlemsstaterne i forbindelse med alvorlig grænseoverskridende kriminalitet.

Eurojusts unikke redskaber – koordineringsmøder og koordineringscentre – er meget brugt og værdsat af praktikere, der anvender dem til at strømline operationelt arbejde, sikre øjeblikkelig retslig opfølgning og overvinde juridiske og praktiske vanskeligheder, der skyldes forskelle i de 30 retssystemer i EU.

De positive tendenser og resultater, der er skabt af de fælles efterforskningshold, et samarbejdsinstrument baseret på princippet om gensidig anerkendelse og gensidig tillid, bør også fremhæves. Eurojust er stolt over at være en af drivkræfterne i de velfungerende fælles efterforskningshold, som vi har hjulpet ved at yde ekspertrådgivning, ved at være hjemsted for JIT-netværkets sekretariat og gennem JIT-finansieringsprojektet.

Eurojust bestræber sig fortsat på at tackle EU's strafferetlige prioriteringer på en koordineret, sammenhængende og samlet måde og retsforfølge lovovertrædere i tæt samarbejde med Europol og andre agenturer på området for retlige og indre anliggender samt andre centrale aktører på området.

Eurojusts strategirapporter om narkotikahandel og menneskehandel, der findes på Eurojusts websted, belyser de største vanskeligheder i forbindelse med udveksling af oplysninger, koordinering af indsatser, ydelse af gensidig retshjælp og anvendelse af instrumenter for retligt samarbejde og indeholder løsninger på, hvordan problemerne kan overvindes.

Ændringerne i Eurojustafgørelsen har styrket Eurojusts operationelle kapacitet og bånd til de kompetente nationale myndigheder i medlemsstaterne. Sjette runde af medlemsstaternes gensidige evalueringer af Eurojustafgørelsen, der gik i gang i maj 2012, vil medvirke til, at afgørelsen gennemføres fuldt ud, og gøre det muligt at kortlægge mangler og bedste praksis.

Efter at traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) er trådt i kraft, har Eurojust også arbejdet videre med overvejelserne om en eventuel yderligere styrkelse af Eurojust og muligheden for at oprette en europæisk anklagemyndighed "ud fra" Eurojust i forskellige fora.

2012 var året, hvor Eurojust kunne fejre sin 10-års fødselsdag, hvor jeg blev valgt som formand for Eurojust i april, og hvor Carlos Zeyen, det nationale medlem for Luxembourg, blev valgt som næstformand i maj.

Efter 10 års arbejde kører Eurojust for alvor med "march-hastighed". Som formand for Eurojust mener jeg, at vi med vores erfaring og ekspertise er godt rustet til fremover at afdække og realisere vores potentiale i lyset af de nye udfordringer, der venter.

Michèle CONINSX
Formand for Eurojust

Resumé

Antallet af sager, hvor medlemsstaterne bad om bistand fra Eurojust til at bekæmpe alvorlig grænseoverskridende kriminalitet, steg med 6,4 % fra 1 441 sager i 2011 til 1 533 sager i 2012.

Med hensyn til Eurojusts koordinerende og formidlende rolle skete der følgende :

- ▶ Der blev afholdt 194 koordineringsmøder i 2012, hvilket var lidt færre end i 2011, hvor der blev afholdt 204, muligvis på grund af en mere effektiv udnyttelse af koordineringsmødeværktøjet.
- ▶ Antallet af koordineringscentre (syv) var uændret i forhold til 2011.
- ▶ Eurojust har været involveret i oprettelsen af 47 fælles efterforskningshold mod 33 i 2011, hvilket var en stigning på 42 %.
- ▶ Der er en stigende tendens til at anvende koordineringsmøder, koordineringscentre og Fælles efterforskningshold i kombination med hinanden.
- ▶ Der blev registreret 259 sager om fuldbyrdelse af europæiske arrestordre
- ▶ Der er set en øget tendens til at involvere forbindelsesanklagerene ved Eurojust, særligt i forhold til Norge.
- ▶ I 2012 behandlede Eurojust et stigende antal sager inden for EU's prioriterede kriminalitetsområder: bedrageri, narkotikahandel, (mobile) organiserede kriminelle grupper, hvidvaskning af penge, menneskehandel, it-kriminalitet, terrorisme, korruption og ulovlig indvandring.
- ▶ Eurojust fremlagde to strategirapporter i 2012, der begge blev offentliggjort efterfølgende som EU-dokumenter:
 - *Enhancing the work of Eurojust in drug trafficking cases*, der fokuserede på de komplekse aktiviteter, som kræves for at koordinere højtprofilede sager om narkotikahandel
 - *Eurojust's Action against Trafficking in Human Beings: Final Report and Action Plan for 2012 – 2016*.
- ▶ Sjette runde af de gensidige evalueringer vedrørende medlemsstaternes praktiske gennemførelse

Eurojust Kollegiet marts 2013

Siddende fra venstre mod højre: Laima Čekelienė, LT; João Manuel Da Silva Miguel, PT; Robert Sheehan, IE; Francesco Lo Voi, IT; Raivo Sepp, EE, Vice-President; Michèle Coninx, BE, President; Carlos Zeyen, LU; Vice-President; Donatella Frendo Dimech, MT; Lampros Patsavellas, EL; Mariana Lilova, BG; Gunars Bundzis, LV;

Stående fra venstre mod højre: László Venczl, HU; Francisco Jiménez-Villarejo, ES; Jolien Kuitert, NL; Lukáš Starý, CZ; Jesper Hjortenber, DK; Hans-Holger Herrnfeld, DE; Harri Tiesmaa, FI; Leif Görts, SE; Frances Kennah, UK; Daniela Buruiană, RO; Sylvie Petit-Leclair, FR; Mariusz Skowroński, PL; Ingrid Maschl-Clausen, AT; Malči Gabrijelčič, SL; Ladislav Hamran, SK; Katerina Loizou, CY

og anvendelse af afgørelsen om Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk gik i gang i maj 2012 og afsluttes i 2014. Ved udgangen af 2012 havde 11 medlemsstater, ifølge medlemsstaternes oplysninger, endnu ikke gennemført Eurojustafgørelsen. Eurojust håber, at sjette runde af de gensidige evalueringer vil give medlemsstaterne det nødvendige skub til at gennemføre Eurojustafgørelsen fuldt ud.

- ▶ Den interne gennemførelse af Eurojustafgørelsen: Der blev arbejdet videre med det nationale Eurojustkoordineringssystem (ENCS) til sikring af sikker udveksling af e-mails, sikring af fuldt fungerende koordineringsvagt (OCC), udvikling af sagsforvaltningssystemet (CMS) og udvikling af den "brugervenlige" artikel 13-PDF-formular. Desuden mødtes de nationale korrespondenter for første gang for at diskutere og udveksle bedste praksis og erfaringer og for at gøre status over medlemsstaternes indførelse og drift af ENCS.
- ▶ Aktionsgruppen for Eurojusts Fremtid har været aktiv siden 2009. I lyset af Kommissionens bebu-

dede forslag vedrørende artikel 85 i TEUF fortsatte aktionsgruppen sit arbejde med ændringer af Eurojust, herunder mulige beslutningsprocedurer og inddragelse af Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i evalueringen af Eurojusts aktiviteter. Aktionsgruppen fortsatte også arbejdet vedrørende artikel 86 i TEUF om oprettelse af en europæisk anklagemyndighed.

- ▶ Administrativ udvikling
 - I 2012 var der 45 fastansatte anklagere, dommere og politifolk ved Eurojust i Haag.
 - Eurojusts budget for 2012 var på 32 967 000 EUR, og budgetgennemførelsen var rekordstor - på hele 98 %.
 - Næsten dobbelt så mange fælles efterforskningshold modtog støtte fra Eurojust sammenlignet med 2011. Det drejede sig om 62 fælles efterforskningshold med deltagelse af 22 medlemsstater.

Eurojusts 10-års jubilæum

Festlighederne i Nieuwe Kerk og Ridderzaal den 27. og 28. februar 2012

Den 28. februar 2012 fejrede Eurojust en vigtig begivenhed: sit 10-års jubilæum. Der blev i den anledning afholdt to arrangementer. Om aftenen den 27. februar afholdt Eurojust den såkaldte ALUMNIGHT i Nieuwe Kerk i Haag. Blandt deltagerne var ambassadører, justitsministre og højtstående repræsentanter fra Rådet, Kommissionen og Europa-Parlamentet. Tidligere og nuværende formænd for Eurojust, de nationale medlemmer og det administrative personale, der har bidraget til udviklingen af Eurojust, blev interviewet. Eurojusts første PR-film blev vist, og det nye websted blev lanceret.

Den efterfølgende formiddag fejrede højtstående tjenestemænd Eurojust i den historiske Ridderzaal i Haag. Dette skete under åbningsceremonien som optakt til det uformelle møde i Rådet (retlige og indre anliggender), der blev afholdt under det danske formandskab for Rådet for Den Europæiske Union. Blandt formiddagens talere var: den nederlandske justitsminister HE IW Opstelten på vegne af Hendes Majestæt Dronning Beatrix, den danske justitsminister Morten

Bødskov, Haags borgmester JJ van Aartsen, Eurojusts formand Aled Williams, EU-antiterrorkoordinatør Gilles de Kerchove, EU-koordinatør for bekæmpelse af menneskehandel Myria Vassiliadou og Europa-Kommissionens generaldirektør for retlige anliggender Françoise Le Bail på vegne af Kommissionens næstformand Viviane Reding, der er kommissær for retlige anliggender, grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab.

Efter åbningsceremonien blev der afholdt en pressekonference med deltagelse af Aled Williams, de to næstformænd for Eurojust, Michèle Coninx og Raivo Sepp, samt Morten Bødskov, Gilles de Kerchove og Françoise Le Bail.

Et af emnerne for det uformelle møde i Rådet (retlige og indre anliggender), der fandt sted efter åbningsceremonien, var: *Eurojusts vigtigste resultater og videre udvikling: Hvordan kan vi styrke Eurojusts rolle i det retlige samarbejde mellem medlemsstaternes politi- og anklagemyndigheder?*

Besøg af Hendes Majestæt Dronning Beatrix af Nederlandene

I forbindelse med Eurojusts 10-års jubilæum havde Eurojusts formand Michèle Coninx den store ære at modtage Hendes Majestæt Dronning Beatrix af Nederlandene, der aflagde besøg hos Eurojust den 26. september 2012. Hendes Majestæt hilste på de nationale medlemmer og forbindelsesanklagere og det

administrative personale, og en krystalfigur til minde om besøget blev afsløret. Herefter fulgte en række indlæg om Eurojust, dets historie og sagseksempler. Hendes Majestæt var velinformeret om Eurojusts arbejde og de udfordringer, som EU står over for i kampen mod alvorlig grænseoverskridende kriminalitet.

Operationelle aktiviteter

1.1 Indledning

Eurojusts arbejde var i 2012 – i overensstemmelse med Rådets konklusioner om fastsættelse af EU's prioriteter for bekæmpelsen af organiseret kriminalitet – primært rettet mod terrorisme, narkotikahandel, menneskehandel, bedrageri, korruption, it-kriminalitet (herunder billeder af seksuelt misbrug af børn), hvidvaskning af penge, organiseret kriminalitet (herunder mobile (omrejsende) organiserede kriminelle grupper), illegal indvandring og strafbare handlinger, der skader EU's finansielle interesser (såkaldte PIF overtrædelser). Eurojusts operationelle sagsarbejde på disse områder, herunder hindringer og identificeret bedste praksis, og dets strategiske initiativer og bidrag er beskrevet nedenfor.

Eurojust bistod medlemsstaterne i 1 533 registrerede sager i 2012, hvilket var en stigning på 6,4 % i forhold til 2011. Ca. 20 % af disse sager omfattede tre eller flere lande, og 78 % vedrørte de ovenfor nævnte prioriterede kriminalitetstyper inden for EU. De resterende sager omhandlede andre former for kriminalitet end dem, der er nævnt i Eurojustafgørelsens artikel 4, stk. 1, og hvor medlemsstaternes kompetente myndigheder har anmodet om bistand fra Eurojust (Eurojustafgørelsens artikel 4, stk. 2), fulgt

af sager om forbrydelser mod personers liv, førlighed eller personlige frihed. Bilag I indeholder detaljerede statistikker om sagsarbejdet og medlemsstaternes inddragelse.

Praktikere betragter Eurojusts koordineringsmøder som et af dets vigtigste værktøjer til fremme af samarbejdet mellem de retslige og retshåndhævende myndigheder. Der blev i alt afholdt 194 koordineringsmøder i 2012, hvilket var lidt færre end i 2011, hvor der blev afholdt 204. Det lavere antal møder skyldes en mere effektiv udnyttelse af koordineringsmødeværktøjet. Ca. 55 % af koordineringsmøderne omfattede tre eller flere lande, og 89 % vedrørte prioriterede kriminalitetstyper.

Der blev oprettet syv koordineringscentre i Eurojust-regi i 2012, hvilket var samme antal som i 2011.

Eurojust var involveret i oprettelsen af 47 fælles efterforskningshold mod 33 i 2011, hvilket var en stigning på 42 %, og antallet af fælles efterforskningshold, der modtog finansiell støtte, blev næsten fordoblet til et totalt antal på 62.

1.2 Oversigt over Eurojusts sagsarbejde

Generelle problemer og bedste praksis i Eurojusts sagsarbejde

Eurojusts sagsarbejde i 2012 afspejler de fortsatte bestræbelser på at løse problemer med alvorlig grænseoverskridende kriminalitet. Eurojust gjorde det lettere at imødekomme anmodninger og træffe afgørelser om retligt samarbejde og hjælp således medlemsstaternes kompetente myndigheder med at overvinde praktiske og juridiske hindringer for efterforskning og retsforfølgning.

Der opstod stadig juridiske hindringer som følge af forskelle mellem medlemsstaternes retssystemer og på grund af forskellige regler om anerkendelse af bevismateriale, især med hensyn til aflytning af telekommunikation. De forskellige procedurer for ransagninger, vidneafhøring og forskelle i reglerne om dataopbevaring i de forskellige medlemsstater har især givet anledning til problemer i forbindelse med it-kriminalitet, men også i forhold til andre former for

organiseret kriminalitet. Disse problemer kan løses tidligt i efterforskningen gennem koordinering, der gør det muligt at forklare de proceduremæssige standarder og bevismæssige krav for alle de berørte parter og at udarbejde de nødvendige retsanmodninger

Andre mere praktiske vanskeligheder omfatter specifikke anmodninger om bistand vedrørende i) identificering af den nationale myndighed, der har kompetence til at udstede retskendelse i sager om grænseoverskridende overvågning og kontrollerede leverancer, ii) problemer med at tilrettelægge koordineringsmøder, fordi de nationale myndigheder prioriterer nationale opgaver, iii) nationale myndigheders vanskeligheder med at få adgang til virksomhedsregistre, især i forbindelse med sager om finansiell og økonomisk kriminalitet, og iv) vanskeligheder med at overtale andre medlemsstater til at indlede en parallel efterforskning eller vanskeligheder med at stille tilstrækkeligt materiale til rådighed for dem, der er antageligt som bevis i retten.

Spontan udveksling af informationer i henhold til artikel 7 i konventionen fra 2000 om gensidig retshjælp med den tilknyttede protokol fra 2001 (EU-retshjælpskonventionen), anses muligvis ikke for at være tilstækkeligt grundlag til at indlede en efterforskning, fordi der stilles andre bevismæssige krav i den modtagende medlemsstat, og beviserne derfor risikerer at blive afvist under en efterfølgende retssag.

Et andet tilbagevendende problem er, at det tager for lang tid at fuldbyrde anmodninger om gensidig retshjælp, som regel fordi der er forskel på, hvor detaljerede oplysningerne i anmodningen skal være. Dette betyder at det nogen gange bliver nødvendigt at indhente yderligere eller opklarende oplysninger, hvilket medfører forsinkelse ved fuldbyrdelsen. Fuldbyrdelsen af retshjælpsanmodninger kan også

Eksempel på en sag omhandlende en jurisdiktionskonflikt - I 2011 blev ædle metaller til en værdi af over 1 mio. GBP, der bestod af 29 kg guld og 160 kg sølv, stjålet fra en lastbil i Belgien. Lastbilchaufføren påstod, at han havde været udsat for væbnet røveri, hvor metallerne blev stjålet. Lastbilen var på vej fra Schweiz til Storbritannien via Belgien. Chaufføren var i virkeligheden medlem af den organiserede kriminelle gruppe, der havde planlagt at stjæle lasten.

Der opstod en jurisdiktionskonflikt, da tre mistænkte blev pågrebet i Belgien, og de øvrige mistænkte blev lokaliseret i Storbritannien. Det lykkedes at løse problemet på et koordineringsmøde i Eurojust. De belgiske og britiske myndigheder aftalte, at alle de mistænkte skulle retsforfølges i Storbritannien.

Efter at de mistænkte var blevet arresteret, blev der indgået en JIT-aftale, der betød, at de britiske og belgiske myndigheder let kunne dele bevismateriale og reagere hurtigt for at pågribe de mistænkte, der stadig var på fri fod. Det tætte samarbejde mellem de britiske anklagere og politimyndigheder, det belgiske politi og Eurojust sikrede, at de involverede blev stillet for retten.

I december 2012 blev seks tiltalte idømt i alt 23 ½ års fængsel.

trække ud, hvis der sendes flere anmodninger på samme tid via forskellige kanaler, eller på grund af dårlig oversættelse, manglende centrale databaser og langvarig sagsbehandlingstid i forhold til retshjælpsanmodninger i visse medlemsstater. Eurojust var i visse tilfælde i stand til at hjælpe med at udarbejde retshjælpsanmodninger, identificere de rette nationale myndigheder, videresende anmodningerne til dem og rådgive om krav til bevismateriale i de anmodende og anmodede lande.

Problemet med udstedelse af europæiske arrestordrer er stadig, at der gives afslag på udlevering, når den fuldbyrdende myndighed ikke finder det sandsynligt, at den eftersøgte person kan få sagen genoptaget, hvis han dømmes in absentia.

Forskellige definitioner af lovovertrædelser, anmodninger om supplerende oplysninger og oversættelsesproblemer gør det også vanskeligt at fuldbyrde europæiske arrestordrer rettidigt. Eurojust bistår ved at fremme dialogen mellem udstedende og fuldbyrdende medlemsstater og ved at rådgive om definitionen af lovovertrædelser i de berørte jurisdiktioner.

Et andet problem er de nationale myndigheders begrænsede feedback til Eurojust om resultaterne af den bistand, der blev anmodet om, og sagens endelige udfald, hvilket gør det vanskeligt at evaluere Eurojusts indsats eller et fælles efterforskningsholds funktionsmåde.

Eurojust hjælper også med at koordinere brug af tvangsindgreb såsom ransagninger og arrestordrer og med at etablere direkte kontakt mellem de nationale myndigheder, der er involveret i såvel bilaterale som multilaterale sager. Eurojust stiller en åben kommunikationskanal til rådighed og spiller en vigtig rolle som mægler ved bl.a. at fremme forebyggelse af jurisdiktionskonflikter. Eurojust har mulighed for at gribe hurtigt ind, hvilket kan sikre at anmodninger om gensidig retshjælp fuldbyrdes med det samme.

Eurojust fremmer udvekslingen af sagsrelaterede informationer gennem koordineringsmøder og ved at finansiere og fremme oprettelsen og driften af fælles efterforskningshold, hvilket har vist sig at være to meget effektive redskaber i komplekse sager.

Koordineringsmøder

Eurojust afholdt koordineringsmøder i 194 sager i 2012. Denne mekanisme var igen til stor hjælp for de nationale myndigheder i sager, der berørte andre med-

lemsstater eller tredjelande. Koordineringsmøder afholdes af flere årsager, men ofte for at udveksle oplysninger mellem de deltagende medlemsstater. Den største fordel ved at udveksle oplysninger er, at det giver medlemsstaterne mulighed for at indlede efterforskninger, identificere eventuelle parallelle sager i andre medlemsstater, udveksle bevismateriale, overvinde sprogbarrierer og skabe gensidig tillid.

Der kan også afholdes koordineringsmøder for at fremme og/eller koordinere fuldbyrdelsen af retsanmodninger, hvilket bl.a. gør det lettere at spore og indefryse midler. Koordineringsmøder kan også have til formål at søge bistand fra et tredjeland, koordinere igangværende efterforskninger eller fastlægge en fælles strategi for efterforskninger i de deltagende stater. I nogle tilfælde kan formålet være at enes om den konkrete arbejdsdeling mellem de deltagende nationale myndigheder eller at afdække, hvilke nationale myndigheder der er bedst i stand til at forfølge de pågældende strafbare forhold.

Koordineringsmøderne er også vigtige i den forstand, at de gør det muligt for medlemsstaterne at planlægge

fælles aktioner og oprette fælles efterforskningshold, hvilket skete hyppigt i 2012. Ud over medlemsstaternes myndigheder kan repræsentanter for tredjelande og EU-organer som f.eks. Europol og OLAF også deltage i koordineringsmøder, når dette er relevant. I 2012 deltog tredjelande i 49 koordineringsmøder, Europol i 85 og OLAF i fem.

Koordineringscentre

Koordineringscentre sørger for øjeblikkelig overførsel og koordinering af oplysninger mellem myndighederne i løbet af en fælles aktionsdag, hvor der foretages anholdelser, ransagninger af huse/virksomheder og vidneafhøringer.

Koordineringscentret fremmer den retslige koordinering med hensyn til fuldbyrdelsen af europæiske arrestordrer, retsanmodninger og kendelser om indefrysning og gør det desuden lettere for de nationale retslige myndigheder at træffe beslutninger på stedet og reagere øjeblikkeligt på nye faktiske omstændigheder, der viderebringes af koordineringscentret.

Eksempel på sag, hvor der blev gjort brug af et koordineringscenter: De franske myndigheder indledte en sag ved Eurojust om en albansk organiseret kriminel gruppe, der handlede med heroin og kokain mellem Nederlandene, Frankrig og Albanien. Gruppen havde kontakter i Belgien og i andre lande på ruten mellem Frankrig og Albanien (Italien, Schweiz, Spanien og muligvis Grækenland). Anmodninger om grænseoverskridende overvågning blev sendt og fuldbyrdet.

Eurojust var vært for tre koordineringsmøder, hvor man udvekslede oplysninger, koordinerede fuldbyrdelsen af overvågningsanmodningen og drøftede eventuelle "ne bis in idem"-problemer. Der blev som følge heraf planlagt en fælles aktionsdag i Nederlandene, Belgien, Frankrig og Schweiz. Den fælles indsats førte efterforskerne på sporet af en planlagt ulovlig transport fra Nederlandene til Frankrig.

I marts 2012 blev der etableret et koordineringscenter hos Eurojust for at sikre en gnidningsløs udveksling af information i løbet af aktionsdagen med analytisk bistand fra Europol. En række personer, der havde medvirket i narkotikahandelen, blev arresteret, og den pågældende narkotika blev beslaglagt. Den fælles aktionsdag affødte en række retshåndhævelsesforanstaltninger, som resulterede i 17 anholdelser, adskillige husundersøgelser i Frankrig og Nederlandene og beslaglæggelse af 12 kg heroin.

De italienske myndigheder havde fulgt den samme organiserede kriminelle gruppe i ca. et år i tæt kontakt med det franske og nederlandske politi og iværksatte en operation på italiensk område i maj 2012. Denne operation resulterede i fuldbyrdelse af 13 europæiske arrestordrer og beslaglæggelse af 15 kg kokain og 4 kg heroin.

Gruppens hurtige og fleksible måde at arbejde på krævede intensiv informationsudveksling mellem de kompetente nationale myndigheder og navnlig mellem efterforskningsinstanser i de berørte lande. Eurojust muliggjorde denne informationsudveksling, der foregik døgnet rundt i ca. to uger.

Koordineringscentre, der blev indført i 2011 som et nyt værktøj til at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet på EU-plan, blev videreudviklet og anvendt i stigende omfang i 2012.

Der blev ligesom i 2011 oprettet syv koordineringscentre hos Eurojust på initiativ af Frankrig (3), Finland (1), Italien (1), Nederlandene (1) og Storbritannien (1). Centrene var rettet mod følgende former for kriminalitet: ulovlig indvandring (3), menneskehandel (1), narkotikahandel (1), børnepornografi (1) og skattesvig ved handel med husdyrgødning (1).

Der blev oprettet tre koordineringscentre vedrørende sager, hvor der allerede fandtes et fælles efterforskningshold. I forbindelse med de eksisterende fælles efterforskningshold fremmede koordineringscentret koordineringen mellem deltagende myndigheder fra forskellige medlemsstater, og sørgede for at der blev indhentet eventuelle manglende oplysninger og styrkede koordineringen mellem de nationale myndigheder, selv om der allerede var iværksat koordinering gennem et fælles efterforskningshold.

Samarbejdet med tredjeparter såsom Europol blev forbedret. Europol deltog i seks ud af syv koordineringscentre og støttede de samtidige aktioner ved at krydstjekke, analysere og sammenkæde nye data, der blev sendt til koordineringscentret. Schweiz og Interpol deltog også aktivt i Eurojusts koordineringscentre i 2012.

Artikel 6 og 7 i Eurojustafgørelsen

Artikel 6 og 7 i Eurojustafgørelsen giver de nationale medlemmer og kollegiet mulighed for at fremsætte anbefalinger om sager til medlemsstaternes kompetente myndigheder. Disse anbefalinger illustrerer den løbende daglige dialog mellem kollegiets medlemmer og deres nationale myndigheder om operationelle aspekter af sagsarbejdet og bygger ofte på oplysninger, der er angivet i en retsanmodning eller fremlagt i forbindelse med et koordineringsmøde eller uformelle drøftelser med de nationale myndigheder. Koordineringsmøderne er et af de mest brugte værktøjer.

De fleste anbefalinger er af uformel karakter. Nedenstående tal giver derfor ikke et samlet overblik over de anbefalinger, der er fremsat, eftersom de kun vedrører sager, hvor der kræves officiel dokumentation for afgørelser i straffesager i henhold til den pågældende medlemsstats egen lovgivning.

Der blev i 2012 registreret ni formelle anbefalinger på grundlag af Eurojustafgørelsens artikel 6, og de nationale myndigheder har fulgt alle disse anbefalinger.

Anmodninger om at indlede efterforskning eller retsforfølgning vedrørende konkrete forhold – artikel 6, stk. 1, litra a), nr. i)

Den italienske enhed ved Eurojust fremsatte to anmodninger på grundlag af artikel 6, stk. 1, litra a), nr. i).

Anmodninger til de kompetente myndigheder om at acceptere, at en anden medlemsstat bedre er i stand til at indlede efterforskning eller retsforfølgning vedrørende konkrete forhold – artikel 6, stk. 1, litra a), nr. ii)

Den spanske enhed ved Eurojust fremsatte to anmodninger på grundlag af denne bestemmelse.

Anmodninger til de kompetente myndigheder om at foretage en koordinering mellem de berørte medlemsstaters kompetente myndigheder – artikel 6, stk. 1, litra a), nr. iii)

Der blev fremsat én anmodning på grundlag af artikel 6, stk. 1, litra a), nr. iii). Den spanske enhed ved Eurojust anmodede om et koordineringsmøde med de belgiske myndigheder vedrørende inddrivelse af udbytte i en sag om organiseret kriminalitet og hvidvaskning af penge.

Anmodninger om at meddele de oplysninger, der er nødvendige for, at det nationale medlem kan udføre sine opgaver – artikel 6, stk. 1, litra a), nr. v), og anmodninger om at træffe enhver anden foranstaltning, som er begrundet i hensynet til efterforskningen eller retsforfølgningen – artikel 6, stk. 1, litra a), nr. vii)

Der blev fremsat tre anmodninger på grundlag af artikel 6, stk. 1, litra a), nr. v) og vii). De spanske myndigheder blev bedt om at fremme udvekslingen af oplysninger og andre efterforskningsmæssige foranstaltninger (afhøring af mistænkte og ofre) i en belgisk sag om bedrageri og forfalskning af euroen.

Anmodninger om at træffe særlige efterforskningsmæssige foranstaltninger – artikel 6, stk. 1, litra a), nr. vi)

I en sag om bedrageri, møntfalskneri og hvidvaskning af penge blev de spanske myndigheder bedt om at iværksætte ransagninger og indlede efterforskning på grundlag af artikel 6, stk. 1, litra a), nr. vi).

Konventioner om gensidig retshjælp

To af de mest brugte værktøjer til retligt samarbejde i EU er EU-retshjælpskonventionen og Europarådets konvention fra 1959 om gensidig retshjælp i straffesager (1959-konventionen). Konventionernes anvendelse opfattes generelt positivt og som værende effektiv. EU-retshjælpskonventionen er ikke blevet ratificeret af alle medlemsstater, hvilket fortsat giver anledning til problemer. Det er dog ikke nødvendigt til hinder for, at der f.eks. oprettes et fælles efterforskningshold, hvis den pågældende medlemsstat har gennemført rammeafgørelsen om fælles efterforskningshold, eller at der iværksættes en høring via videokonference, hvilket også kan ske på grundlag af 1959-konventionen eller princippet om gensidighed og/eller når den nationale lovgivning under alle omstændigheder tillader sådanne foranstaltninger.

Problemer forbundet med aflytning af telekommunikation og grænseoverskridende overvågning, utilstrækkelig eller uhensigtsmæssig brug af muligheden for spontan udveksling af informationer og manglende angivelse af tidsfrister i hasteanmodninger, forekommer stadig og betragtes som områder, hvor der er brug for forbedring.

Der kan opstå praktiske problemer, når anmodninger om gensidig retshjælp ikke indeholder de oplysninger, der kræves i den fuldbyrdende medlemsstat, hvilket fører til usikkerhed og eventuel manglende fuldbyrdelse af anmodninger. Der er også problemer med, at den anmodede medlemsstat undlader eller er for længe om at give tilbagemelding og oplysninger om, hvor langt den er nået med at fuldbyrde retshjælpsanmodninger. Det er især problematisk i hastesager, hvor de sigtede er varetægtsfængslet, eller hvor det kan være vanskeligt at opnå resultater inden for en stram tidsramme ved brug af andre kanaler. De nationale myndigheder har opfordret Eurojust til at fremme uformelle kontakter i disse sager, hvilket ofte kan fremskynde processen betydeligt. En praktisk anbefaling til de nationale anklagere går ud på, at de skal angive nationale tidsfrister og det ønskede fuldbyrdelsestidspunkt i hastende retsanmodninger.

Problemer vedrørende indsamling og brug af bevismateriale

Som det også blev konstateret i 2011, gør de forskellige regler om indsamling, brug og tilgængeliggørelse af bevismateriale det stadig vanskeligt at bekæmpe alvorlig grænseoverskridende kriminalitet effektivt. Forskellige regler for datalagring, navnlig i sager om

it-kriminalitet og andre former for kriminalitet, hvor de mistænkte bruger telekommunikation til at interagere med hinanden, har medført et stigende antal problemer. I denne type sager er tidsfaktoren meget vigtig, især i medlemsstater, hvor det kun er tilladt at lagre data i meget kort tid.

De nationale regler vedrørende indsamlingen af beviser er forskellige. I denne situation, hvor det er nødvendigt at kende de pågældende retssystemer, er Eurojusts bistand meget værdifuld. I en sag vedrørende en slovensk statsborger gjorde forsvarsadvokaten gældende, at beviser, der var indsamlet ved en international operation i Tyskland for at identificere gerningsmanden, ikke var i overensstemmelse med tysk lovgivning og derfor ikke kunne fremlægges for den slovenske domstol. Det lykkedes i denne forbindelse Eurojust at hjælpe de slovenske myndigheder med at indhente oplysninger om de gældende tyske strafferetsplejeregler. Det er ofte muligt at undgå vanskeligheder og medvirke til løsning af problemer med indsamling og brug af bevismateriale, bl.a. i forbindelse med de fælles efterforskningshold, ved direkte udveksling af information og drøftelse af de forskellige retssystemer på koordineringsmøder.

At gøre nationale regler om indsamling og brug af bevismateriale tilgængelige for andre medlemsstater, har medvirket til at øge vidensdelingen og undgå hindringer. Eurojust kan fungere som ekspertisecenter for bedste praksis på dette område.

En anden bedste praksis, der er udviklet i Eurojust-regi, har været at indsætte bestemmelser om brug af bevismateriale og videregivelse af oplysninger i JIT-aftalen, når der oprettes fælles efterforskningshold, hvilket hjælper med til at undgå problemer senere hen.

En vedtagelse af direktivet om en europæisk efterforskningskendelse, kan eventuelt gøre det lettere at løse problemerne på dette område.

Forebyggelse og løsning af jurisdiktionskonflikter

Eurojust gør sjældent formelt brug af sine beføjelser til at fremsætte anbefalinger for at forebygge og løse positive eller negative jurisdiktionskonflikter.

Det sker ofte, at to eller flere medlemsstater har jurisdiktion i en sag i henhold til deres nationale lovgivning. Langt de fleste af disse sager afgøres med hjælp fra Eurojust, uden at der sendes en formel anmodning til de berørte medlemsstater.

Eksempel på sag vedrørende jurisdiktionskonflikt: En organiseret kriminell gruppe med base i Bulgarien og Spanien tvang ofre, der i de fleste tilfælde var bulgarske statsborgere, til prostitution i Spanien. Den bulgarske del af gruppen fik fat i ofre fra sårbare samfundsgrupper ved at tilbyde dem arbejde i udlandet. Ofrene blev sendt til Spanien og fik frataget deres pas. Den spanske del af gruppen tvang ofrene til at prostituere sig i Spanien ved hjælp af trusler og fysisk vold.

Efterforskningen blev indledt, efter at et af ofrene var flygtet og nået frem til den bulgarske ambassade i Madrid, som straks kontaktede de spanske myndigheder. De indledte en efterforskning, der førte til optrævelse af den spanske del af gruppen. Myndigheder i begge lande indledte en straffesag mod gruppen, og da myndighederne i begge lande indgav anmodninger om gensidig retshjælp, indbragte den spanske enhed sagen for Eurojust for at få hjælp til koordinering af disse aktiviteter.

Eurojust afholdt et koordineringsmøde, hvor begge delegationer fik mulighed for at drøfte direkte, hvor langt de var nået med deres efterforskning. På mødet nåede de til enighed om mange vigtige aspekter. For det første sikrede begge landes myndigheder en hurtig fuldbyrdelse af verserende retsanmodninger. For det andet undgik man en eventuel *ne bis in idem*-situation ved at afgrænse de nationale retssager. Bulgarien fokuserede på retsforfølgning vedrørende hvidvaskning af penge med støtte fra Spanien, som fremlagde beviser for, at den gruppe, der var under efterforskning, var af organiseret karakter. Spanien koncentrerede sig om sigtelsen vedrørende menneskehandel og seksuel udnyttelse, mens Bulgarien afhørte vidner, der boede i dette land. Bulgarien iværksatte også et vidnebeskyttelsesprogram for familiemedlemmer til et af ofrene i Spanien.

Eurojust var i høj grad med til at skabe det fornødne grundlag for de nationale retssagers videre forløb.

Koordineringsmøder har i denne forbindelse vist sig at være et meget nyttigt redskab, der giver mulighed for drøftelser og aftaler på et tidligt tidspunkt mellem de kompetente myndigheder, der er involveret i parallelle efterforskninger. Manglende information har undertiden gjort det vanskeligt at forebygge jurisdiktionskonflikter. Præcisering af indbyrdes forbundne efterforskningers omfang og rettidig forberedelse og analyse forud for koordineringsmøder betragtes som den bedste praksis.

Eurojust spiller først og fremmest en forebyggende rolle ved at fremme tidlig og uformel udveksling af synspunkter. En nærmere introduktion til dette emne er indeholdt i *Retningslinjer for en afslutning af "Hvilket retssystem skal foretage retsforfølgning?"* i Eurojusts årsberetning for 2003.

Eurojust har også været inddraget i sager om negative kompetencekonflikter, hvor ingen medlemsstat har ment at være bedst i stand til at foretage efterforskning og/eller retsforfølgning. I juli 2012 vedtog kollegiet retningslinjer for anvendelsen af artikel 7, stk. 2 og 3, i Eurojustafgørelsen, der beskriver de interne administrative procedurer til løsning af jurisdiktionskonflikter og gentagne afslag på eller problemer med fuldbyrdelse af anmodninger om retligt samarbejde, herunder instrumenter til gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse.

Overførsel af retsforfølgning i straffesager

De fleste medlemsstater fortsatte med at anvende den europæiske konvention fra 1972 om overførsel af retsforfølgningen i straffesager eller 1959-konventionen (artikel 21) sammenholdt med artikel 6, stk. 1, sidste punktum, i EU-retshjælpskonventionen. Nogle medlemsstater anvendte også De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (artikel 21). Brugen af disse forskellige retlige instrumenter kan føre til vanskeligheder, der får de nationale myndigheder til at rette henvendelse til Eurojust.

Eurojust har været i stand til at yde bistand i disse sager ved at fremme uformelle kontakter mellem medlemsstaterne og ved uformelt at undersøge sandsynligheden for en overførsel, inden der sendes en officiel retsanmodning. I visse tilfælde besluttes det at overføre sagen på et koordineringsmøde, hvor der indgås en aftale om jurisdiktion, mens den faktiske overførsel i givet fald sker ved udstedelse og fuldbyrdelse af europæiske arrestordre og retsanmodninger.

Der kan være flere grunde til, at det er vanskeligt at overføre retsforfølgning i straffesager. Det er bl.a. et krav, at de indhentede beviser skal kunne fremføres for retten i den anmodede medlemsstat (se *Problemer vedrørende indsamling og brug af bevismateriale* ovenfor), og det skal godtgøres, at den anmodede medlemsstat har en klar interesse i at acceptere, at sagen overføres. Når den medlemsstat, der ønsker at overtage retsforfølgningen, anmoder om, at sagen overføres, opstår der nogle gange problemer, hvis der er risiko for, at overførslen kan skade en relateret igangværende efterforskning i den anmodede medlemsstat.

Der kan også opstå problemer på grund af forskellige materielle og processuelle regler. Alle sagsakterne skal være oversat, før de nationale myndigheder kan træffe deres afgørelse, og de nationale enheder hos Eurojust kan kun foretage en foreløbig vurdering baseret på et sagsresumé, der fremlægges på forhånd.

Udveksling af oplysninger fra strafferegistre

Eurojust er ikke stødt på alvorlige vanskeligheder i forbindelse med udveksling af oplysninger fra strafferegistre, og de vanskeligheder, der opstod, var som regel af praktisk karakter.

I medlemsstater, hvor det europæiske informationssystem vedrørende strafferegistre (ECRIS) endnu ikke er taget i brug, fremmes udveksling af oplysninger fra strafferegistre undertiden ved brug af konventionerne om gensidig retshjælp. Der kan opstå problemer, når de nationale enheder ikke har adgang til strafferegistre, eller når registrene forvaltes af forskellige nationale myndigheder (f. eks. politiet og de retlige myndigheder), og der ikke findes nogen central database med strafferegistre. Eurojust har gjort det lettere at hente oplysninger fra strafferegistre i hastesager.

Medlemsstaternes lovgivning definerer forbrydelser forskelligt, hvilket af og til har givet anledning til problemer og ført til usikkerhed om det faktiske strafbare forhold. Et andet problem er, at nogle medlemsstater anser mængden af oplysninger i strafferegistret for at være utilstrækkelig ifølge deres nationale lovgivning, hvilket medfører forsinkelser, mens anmodningen om yderligere oplysninger behandles.

I nogle tilfælde henvises der i de fremsendte oplysninger fra strafferegistrene kun til en paragraf, uden at bestemmelsens indhold bliver refereret. I disse tilfælde vil den anmodende medlemsstat ofte bede Eurojust om at hjælpe den med at finde frem til den

relevante lovgivning, således at der kan skabes klarhed vedrørende dette spørgsmål.

Komplikationer og forsinkelser opstår, når dommere i visse medlemsstater kræver en kopi af hele den oprindelige dom samt en oversættelse af denne. Det vil ofte være nødvendigt at sende en retsanmodning for at få denne kopi af dommen, når udskriften fra strafferegistret ikke i sig selv er tilstrækkelig i forhold til domsafsigelsen.

Yderligere vanskeligheder kan opstå i forbindelse med en sag, når en person, der retsforfølges i én medlemsstat, påstår, at han tidligere er blevet dømt for det samme strafbare forhold i en anden medlemsstat. Medlemsstaten vil ikke altid være i stand til at bekræfte denne påstand, hvis den anden medlemsstat har en anden standard for fastlæggelse af personers identitet, som betyder, at hans personlige oplysninger ikke er registreret præcist.

Europæiske arrestordre

I 2012 registrerede Eurojust 259 sager om fuldbyrdelse af europæiske arrestordre svarende til 16,8 % af alle Eurojust-sager. Langt de fleste sager (252) var anmodninger om hjælp til at fremme fuldbyrdelsen af europæiske arrestordre. Den polske enhed sendte i lighed med tidligere år det største antal anmodninger, efterfulgt af den belgiske og den svenske enhed.

Den spanske enhed modtog det største antal anmodninger, efterfulgt af den tyske og den polske enhed.

Kollegiet behandlede endvidere to mere generelle spørgsmål vedrørende anvendelsen af europæiske arrestordre. Det første handlede om indsamlingen af oplysninger om, hvorvidt en medlemsstats myndighed, der ikke har beføjelse til at udstede nationale arrestordre, har kompetence til at udstede europæiske arrestordre, og hvorvidt medlemsstaternes myndigheder/domstole har nægtet at fuldbyrde en europæisk arrestordre, fordi den myndighed, der udstedte den, ikke har beføjelse til at udstede nationale arrestordre.

Det andet spørgsmål drejede sig om, hvorvidt medlemsstater, efter at ordningen med den europæiske arrestordre blev indført, har nægtet udlevering, fordi den fuldbyrdende medlemsstats myndigheder ikke betragter Justitsministeriet i den udstedende medlemsstat som en "judiciel myndighed" i henhold til artikel 6, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA (EAW-rammeafgørelsen).

Eksempel på sag vedrørende fuldbyrdelsen af en europæisk arrestordre: De belgiske myndigheder var i gang med at fuldbyrde tre europæiske arrestordrer fra Grækenland mod en svensk statsborger, da de modtog en ny europæisk arrestordre mod den samme person udstedt af de cypriotiske myndigheder. Den nye anmodning betød, at myndighederne var nødt til at suspendere fuldbyrdelsen af de europæiske arrestordrer fra Grækenland (som den belgiske appelret allerede havde taget til følge).

Den belgiske forbundsanklager rådførte sig med Eurojust om, hvilken medlemsstat den pågældende skulle overgives til. Den belgiske enhed kontaktede både den græske og den cypriotiske enhed for at få oplysninger om de juridiske muligheder, herunder muligheden for at overføre den pågældende til den anden medlemsstat i forbindelse med efterforskningen, retssagen eller dommens opfyldelse. Den belgiske enhed kontaktede også de deltagende medlemsstater for at høre, hvordan de berørte nationale myndigheders holdning var.

Ud fra de modtagne oplysninger rådede den belgiske enhed til, at den pågældende person blev overgivet til Grækenland. De belgiske myndigheder var enige i dette råd. Efter at der var givet samtykke til en fjerde europæisk arrestordre fra Grækenland, blev personen overgivet til Grækenland, som herefter på sin side sikrede fuldbyrdelsen af den europæiske arrestordre fra Cypern. Eurojusts bistand gjorde det muligt for de tre berørte medlemsstater at koordinere fuldbyrdelsen af anmodningerne på en hurtig og effektiv måde.

Sager vedrørende flere anmodninger om europæiske arrestordrer

I henhold til artikel 16, stk. 2, i -rammeafgårelsen vedrørende den europæiske arrestordre kan den fuldbyrdende judicielle myndighed rådføre sig med Eurojust for at træffe afgørelse om, hvilken arrestordre der skal fuldbyrdes, hvis flere medlemsstater har udstedt en europæisk arrestordre mod den samme person. I 2012 blev Eurojust formelt anmodet om at yde rådgivning i seks sager mod fire i 2011. Eurojust stiller ofte sin ekspertise på dette område til rådighed i forbindelse med forhandlinger eller direkte kontakt med de berørte myndigheder og på koordineringsmøder.

I de seks ovennævnte sager hjalp Eurojust med at sikre konsensus mellem de berørte medlemsstater om, hvilken europæisk arrestordre der skulle prioriteres, og hvilke forholdsregler der i givet fald skulle træffes med henblik på efterfølgende og midlertidig overgivelse af den eftersøgte person. Eurojusts råd blev fulgt i alle seks sager. Eurojusts retningslinjer fra juni 2011 for interne procedurer vedrørende Eurojusts udtalelser i sager vedrørende konkurrerende europæiske arrestordrer blev anvendt. I et enkelt tilfælde blev prioriteringen aftalt på et koordineringsmøde, og den nationale domstol, der behandlede sagen, fulgte Eurojusts råd og henviste til den aftale, der var indgået på koordineringsmødet i Eurojust, i sin dom.

Sager vedrørende brud på tidsfrister

Når en medlemsstat under særlige omstændigheder ikke kan overholde de tidsfrister, der er fastsat i artikel 17 i rammeafgårelsen vedrørende den europæiske arrestordre, skal der gives en underretning til Eurojust med angivelse af grundene til forsinkelsen. I 2012 registrerede Eurojust 94 tilfælde af brud på tidsfristerne. To af disse tilfælde krævede yderligere foranstaltninger. Irland var som i tidligere år det land, der indberettede det største antal brud. Andre tilfælde blev indberettet af Tjekkiet, Bulgarien, Slovenien og Spanien. EU-statistikkerne peger i lighed med tidligere på, at der sker flere brud på tidsfristerne, end Eurojust registrerer.

Den 28. juni 2012 traf EU-Domstolen afgørelse i en sag vedrørende fortolkning af artikel 28, stk. 2, i rammeafgårelsen vedrørende den europæiske arrestordre (sag C-192/12). Den finske anklagemyndighed, der behandlede sagen vedrørende den europæiske arrestordre, anmodede via Eurojust Storbritannien om oplysninger om, hvordan proceduren kunne fremskyndes, hvis der krævedes britisk samtykke til overgivelse af den eftersøgte person fra Finland til Frankrig. Eurojust blev inddraget for at forhindre, at Finland overtrådte tidsfristerne i artikel 17 i EAW-rammeafgårelsen. Eurojust var i stand til at yde den nødvendige bistand i rette tid.

De vigtigste grunde til forsinkelser i fuldbyrdelsen af europæiske arrestordrer var langvarige kæresager, anmodninger om yderligere oplysninger, problemer med, at personer løsladt mod kaution flygtede, og det store antal europæiske arrestordrer.

Problemer med den praktiske anvendelse af europæiske arrestordrer

Eurojust spillede fortsat en vigtig rolle ved at fremme overførselen af oplysninger og skabe klarhed om de juridiske krav, der gælder for de udstedende og fuldbyrdende myndigheder, og ved generelt at fremskynde fuldbyrdelsen af europæiske arrestordrer. Eurojusts bistand har især haft stor betydning i hastesager. I en sådan sag blev der hurtigt ydet bistand i tilknytning til et plenarmøde i kollegiet, og i en anden sag var Eurojust i stand til at yde rådgivning og vejledning via koordineringsvagten, hvilket resulterede i rettidig udlevering.

Den 16. oktober 2012 trådte konventionen om overgivelse for strafbare forhold mellem de nordiske lande (Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige) i kraft, hvilket betyder, at den nordiske arrestordre vil blive anvendt frem for rammeafgørelsen vedrørende den europæiske arrestordre i udleveringssager mellem Finland, Danmark og Sverige. Landene har ikke givet tilbagemelding om deres erfaringer.

Praktikerne støder stadig på praktiske og juridiske problemer med at fuldbyrde europæiske arrestordrer. Eurojust har identificeret følgende problemer under sagsbehandlingen:

- ▶ dårlig oversættelse af europæiske arrestordrer
- ▶ forsinkelser som følge af utilstrækkelige eller mangelfulde oplysninger i europæiske arrestordrer med hensyn til: i) beskrivelse af fakta, herunder den krævede direkte forbindelse mellem den eftersøgte person og det strafbare forhold, ii) de strafbare forhold, iii) den idømte eller forventede straf for alle eller visse forhold eller iv) sammenlægning af straffe til en samlet straf efter fuldbyrdelse af den europæiske arrestordre, der er udstedt for at opfylde flere domme
- ▶ langsom kommunikation mellem de kompetente myndigheder
- ▶ forsinkelser i forbindelse med procedurer for transittilladelse, fordi medlemsstaterne har forskellige procedureregler og tidsfrister i forhold til disse procedurer
- ▶ sager, hvor der anmodes om den oprindelige europæiske arrestordre eller en bekræftet kopi af dens oversættelse gennem Eurojust med meget kort varsel før retsmødet om den europæiske arrestordre
- ▶ forsinkelser i sager, hvor der kræves garantier i forbindelse med overgivelse af egne statsborgere, og den myndighed, der har kompetence til at udstede garantierne (Justitsministeriet), er forskellig fra den myndighed (den offentlige anklagemyndighed), der har kompetence til at udstede den europæiske arrestordre og give supplerende oplysninger herom
- ▶ forsinkelser med den fuldbyrdende judicielle myndigheds fremsendelse af oplysninger i henhold til artikel 26, stk. 2, i rammeafgørelsen vedrørende den europæiske arrestordre, hvilket indebærer en risiko for, at den eftersøgte person varetægtsfængsles i længere tid, end det er tilladt efter den udstedende medlemsstats lovgivning
- ▶ juridisk usikkerhed om, hvorvidt et justitsministerium anses for en judiciel myndighed som omhandlet i artikel 6, stk. 1, i rammeafgørelsen vedrørende den europæiske arrestordre og derfor har kompetence til at udstede europæiske arrestordrer
- ▶ proportionalitetsovervejelser i den fuldbyrdende medlemsstat på grund af obligatorisk retsforfølgning i den udstedende medlemsstat med deraf følgende overdreven udstedelse af europæiske arrestordrer og øgede vanskeligheder i sager, hvor kravet om dobbelt strafbarhed ikke er opfyldt (artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelsen vedrørende den europæiske arrestordre)
- ▶ omkostninger i forbindelse med udleveringer
- ▶ forsinkelser med at få samtykke til retsforfølgning for andre lovovertrædelser (specialitetsreglen, artikel 27 i rammeafgørelsen vedrørende den europæiske arrestordre)
- ▶ forskellige fremgangsmåder for domme afsagt in absentia og retten til at få en sag genoptaget, eftersom det ikke er alle medlemsstater, der har gennemført Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA om ændring af rammeafgørelsen vedrørende den europæiske arrestordre med hensyn til retten til at få en sag genoptaget, hvilket kan resultere i afslag på at fuldbyrde en europæisk arrestordre
- ▶ brug af forskellige kanaler til at fremsende den europæiske arrestordre (anmodning om sup-

plerende oplysninger til de nationale SIRENE-kontorer, Interpol, forbindelsesdommere, Det Europæiske Retlige Netværk (EJN) og Eurojust) uden oplysning om, at arrestordren sendes ad en særlig kanal

- ▶ sager, hvor den person, der var krævet udleveret, var blevet løsladt mod kaution, men ikke mødte op som anvist
- ▶ når forskellige myndigheder i samme medlemsstat udsteder flere europæiske arrestordre, skaber det usikkerhed om, hvilken specifik arrestordre udleveringen skal baseres på.

Kendelser om indefrysning

Rådets rammeafgørelse 2003/577/RIA om fuldbyrdelse i Den Europæiske Union af kendelser om indefrysning af formuegoder eller bevismateriale (2003-rammeafgørelsen) er ganske vist blevet gennemført i de fleste medlemsstater, men anvendes ikke særlig tit. De myndigheder, der anvender indefrysningskendelser og bl.a. værdsætter de stramme tidsfrister heri, vil derfor nogle gange støde på modparter i andre medlemsstater, der ikke er bekendt med dette instrument eller ikke er i stand til at bruge det. Myndighederne i disse medlemsstater benytter sig i stedet af de traditionelle retsanmodninger i henhold til 1959-konventionen og EU-retshjælpskonventionen samt Europarådets konvention fra 1990 om hvidvaskning, efterforskning samt beslaglæggelse og konfiskation af udbyttet fra strafbart forhold, hvilket retsanmodninger kan omfatte anmodninger om identificering, indefrysning og konfiskation af aktiver.

Eurojusts sagsarbejde i 2012 viser, at denne situation stadig gør sig gældende på grund af: i) 2003-rammeafgørelsens begrænsede rækkevidde (den gør det ikke muligt at identificere, indefryse og konfiskere aktiver ved hjælp af én anmodning), ii) vanskeligheder med at anvende en indefrysningskendelse, når de udstedende myndigheder ikke har kendskab til bevismateriale, der bør indefryses, på det tidspunkt, hvor de udarbejder anmodningen, fordi dette materiale først dukker op senere i efterforskningen, og iii) en generel opfattelse af, at 2003-rammeafgørelsen medfører yderligere besværlige formaliteter.

Den specifikke interne kompetencefordeling i visse medlemsstater kan føre til yderligere problemer i sager, hvor indefrysningskendelserne vedrører aktiver, der befinder sig i forskellige retskredse.

Det hænder også, at der opstår problemer på grund af manglende nationale centrale registre/databaser over verserende sager, når der udstedes særskilte og indbyrdes uafhængige kendelser om indefrysning af de samme aktiver.

Når 2003-rammeafgørelsen ikke gennemføres og anvendes ensartet, er det også medvirkende til, at det stadig ikke er alle medlemsstater, der overvejer at indefryse (og konfiskere) aktiver tidligt i efterforskningen eller retsforfølgningen af alvorlig grænseoverskridende kriminalitet. Det forholdsvis beskedne antal anmodninger til Eurojust om at fremme fuldbyrdelsen af indefrysningskendelser afspejler denne situation.

Eurojust har identificeret følgende bedste praksis under sagsbehandlingen: i) at der som led i den oprindelige anmodning om indefrysning anmodes om hurtigt salg af indefrosne aktiver (når de er letfordærlige, gradvis mister deres værdi eller koster meget at administrere), før de konfiskeres, ii) at der træffes foranstaltninger til forvaltning af økonomiske midler forud for den endelige afgørelse, og iii) at myndighederne mindes om deres rapporteringsforpligtelser i henhold til 2003-rammeafgørelsen. Eurojusts bistand sikrede i et konkret tilfælde, at der blev fuldbyrdet indefrysningskendelser i én medlemsstat den samme dag, som en række anholdelser og ransagninger fandt sted i en anden medlemsstat.

I 2012 behandlede kollegiet et generelt spørgsmål om indefrysningskendelser, indsamling af oplysninger om national lovgivning vedrørende muligheden for at beslaglægge formuegoder til brug i civile retssager og anvendelsen af 2003-rammeafgørelsen. Eurojust deltog også i de seneste drøftelser i EU-forummet for enhederne for inddrivelse af aktiver (ARO-forummet) gennem sit ARO-kontaktpunkt og som observatør i den femte runde af de gensidige EU evalueringer om økonomisk kriminalitet og økonomisk efterforskning.

Konfiskation og inddrivelse af udbytte

Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation og rammeafgørelse 2005/212/RIA om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold er ikke blevet gennemført fuldt ud i alle medlemsstater, hvilket har skabt usikkerhed om det fælles grundlag for konfiskation og anerkendelse af afgørelser om konfiskation. Der er stadig stor forskel på medlemsstaternes regler om

konfiskation, og det samme gælder for specifikke begreber som udvidet konfiskation, konfiskation, der ikke baserer sig på en straffedom, og værdibaseret konfiskation.

Eurojust behandler stadig ret få sager om konfiskation og inddrivelse af aktiver, hvilket betyder, at procedurerne fortsat er langvarige. Eurojust spiller hovedsageligt en faciliterende og mæglende rolle i disse sager. Eurojust hjælper med at klarlægge juridiske krav i forskellige jurisdiktioner og faciliterer/letter fremsendelsen af anmodninger. De mange vellykkede sager i 2012 viste, at Eurojusts bistand er af afgørende betydning. I en konkret sag lykkedes det for en medlemsstat at sikre to domfældelser udelukkende på grund af oplysninger modtaget gennem Eurojust. De nationale skattemyndigheder var i stand til at inddrive 295 500 EUR, og de dømte personer blev pålagt at betale et samlet beløb på ca. 900 000 EUR til skattemyndighederne. I en anden sag blev 10 luksuslejligheder konfiskeret i en medlemsstat med hjælp fra Eurojust.

Med hensyn til forvaltning af indefrosne aktiver fremmede/lettede Eurojust de formelle procedurer i forbindelse med udvekslingen af sagkyndige udtalelser fra skattemyndighederne i to medlemsstater i en sag, der vedrørte indefrosne aktiver for 110 000 EUR. I en sag vedrørende konfiskation, der ikke baserede sig på en straffedom, blev der truffet afgørelse om konfiskation af 580 000 EUR med hjælp fra Eurojust.

Der er tilbagevendende problemer med kravet til en direkte forbindelse, som skal godtgøre, at aktiverne tilhører den mistænkte (undtagen i udvidede konfiskationssager, hvor bevisbyrden er lettere), og langvarige procedurer for salg af konfiskerede aktiver, der trækker endnu mere ud på grund af administrative myndigheders deltagelse og oplevelsen af unødvendigt bureaukrati. Eurojusts sagsarbejde viser, at mistænktes samtykke (i retssystemer, hvor muligheden for anvendelse af plea bargaining er forudsat) og hurtigt salg af visse typer indefrosne aktiver forud for konfiskation kan fremskynde konfiskationsprocessen.

Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om indefrysning og konfiskation af udbytte fra straf-

bart forhold i Den Europæiske Union, der debatteres i øjeblikket, tager sigte på at harmonisere definitionerne for visse former for grov kriminalitet og delvist erstatte rammeafgørelsen fra 2005 om konfiskation af udbytte, redskaber og formuegoder fra strafbart forhold. Eurojusts udtalelse om dette udkast blev forelagt for Europa-Parlamentets Udvalg om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (LIBE-udvalget) i 2012 (se også afsnit 2.1). Eurojust fortsatte også med at yde bistand gennem CARIN-netværket (Camden Asset Recovery Inter-Agency Network), hvor det deltager som observatør.

Kontrollerede leverancer

Kontrollerede leverancer betragtes bl.a. som et nyttigt efterforskningsredskab i sager om narkotikahandel. De nationale medlemmer kan i henhold til Eurojustafgørelsen få beføjelse til at tillade og koordinere kontrollerede leverancer. En sådan beføjelse er indtil videre kun givet til et begrænset antal nationale medlemmer.

I 2012 hjalp Eurojust fortsat med at identificere den kompetente myndighed og/eller løse problemer med forsinkelser, indhentelse af tilladelser, oversættelse af retsanmodninger, overvindelse af proceduremæssige vanskeligheder og ved at fremme iværksættelsen af disse efterforskningsredskaber i komplekse sager ved hjælp af koordineringsmøder. Eurojust har også været med til at forebygge nye bis in idem-problemer og generelt ydet bistand i hastesager.

Der er konstateret vanskeligheder på grund af: i) forskelle i materielle og formelle krav til godkendelsen af kontrollerede leverancer; ii) tidspres ved iværksættelse og gennemførelse af kontrollerede leverancer og iii) identificering af den kompetente nationale myndighed, der skal udstede retskendelse om den kontrollerede leverance, hvilket kan være vanskeligt, når leverancer, der passerer andre medlemsstater end dem, som er direkte involveret i sagen, også skal godkendes. I visse medlemsstater godkendes kontrollerede leverancer som særligt efterforsknings-skridt af retlige instanser, mens kompetencen i andre ligger hos politiet.

1.3 Oversigt over Eurojusts aktiviteter inden for prioriterede kriminalitetsområder

Terrorisme

Statistikker om kriminalitet	2012	2011
Antal registrerede sager	32	27
Antal koordineringsmøder	3	1

Medlemskab af en terrororganisation var den form for kriminalitet, der hyppigst blev refereret til i Eurojusts terrorismesager. De sager, der blev forelagt for Eurojust i 2012, var generelt ikke begrænset til en enkelt form for kriminalitet, men omfattede mange forskellige kriminalitetstyper, herunder forbrydelser mod personers liv, førlighed eller personlige frihed.

På grundlag af input og anbefalinger fra Eurojusts nationale korrespondenter for terrorspørgsmål videreudviklede Eurojust konceptet for og indholdet af Terrorism Convictions Monitor (TCM), der giver et overblik over den retslige udvikling på terrorismeområdet i medlemsstaterne og indeholder retlige

analyser af udvalgte sager. Der blev lagt særlig vægt på visse analyseaspekter og planlagt yderligere fokusområder for de næste udgaver af rapporten. TCM er baseret på oplysninger, der deles med Eurojust i henhold til Rådets afgørelse 2005/671/RIA af 20. september 2005, og på åbne kilder. Der blev udsendt tre udgaver af TCM i 2012.

Eurojust bidrog til Europols rapport om situationen og udviklingen med hensyn til terrorisme i Europa (TE-SAT-rapporten) med kvantitative og kvalitative analyser af terrorismerelaterede retsafgørelser og en oversigt over ændringer i medlemsstaternes lovgivning.

Inden for rammerne af World Justice-projektet, et uafhængigt initiativ til styrkelse af retsstatsprincippet på verdensplan, udarbejdede Eurojust en artikel med titlen *Strengthening Inter-State Cooperation – the Eurojust Experience*, der blev bragt i Counter-Terrorism: International Law and Practice i januar 2012. Artiklen indeholder en række anbefalinger om, hvordan det retlige samarbejde bør tilrettelæg-

Eksempel på sag vedrørende terrorisme - I et kombineret bombeangreb og en massenedskydning, der fandt sted i Norge den 22. juli 2011, var en enkelt person skyld i 77 menneskers død. Der blev indledt en efterforskning i det første store terrorangreb i Europa begået af en enkeltperson og det fjerdestørste terrorangreb i Europa siden Anden Verdenskrig.

Eurojust ydede værdifuld bistand i forbindelse med flere aspekter af denne sag i løbet af efterforskningen og retsforfølgningen. Med hjælp fra den norske forbindelsesanklager ved Eurojust og den lettiske og britiske enhed blev der hurtigt indhentet bankoplysninger fra Letland, Antigua og Barbuda. Den polske enhed foretog undersøgelser vedrørende en retsanmodning om afhøring af et vidne. Den spanske og britiske enhed stillede deres ekspertise med håndtering af store terrorismesager til rådighed. Direkte kontakt mellem den franske enhed og den norske forbindelsesanklager var med til at sikre en effektiv fuldbyrdelse af to retsanmodninger til Frankrig om identificering, lokalisering og afhøring af et vidne. USA's forbindelsesanklager hjalp med at fuldbyrde en hasteanmodning om afhøring af et vidne via videokonference i USA under retssagen.

Eurojusts bistand var et værdifuldt element i det internationale samarbejde i denne sag. Bistanden gik ud på løbende at fremme anmodninger om gensidig retshjælp og gjorde det muligt at etablere direkte personlig kontakt mellem medlemsstaterne og tredjelande gennem nationale enheder og forbindelsesanklagere ved Eurojust. Eurojusts indsats var med til at sikre et effektivt, virkningsfuldt og tidsbesparende retligt samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder.

Der blev afholdt retsmøder i Norge fra april til juni 2012. Den 24. august 2012 blev tiltalte fundet skyldig og idømt den maksimale fængselsstraf i Norge: forvaring i op til 21 år, dog mindst 10 år.

ges for at sikre nationale og regionale sikkerhedskrav og samtidig overholde retsstatsprincippet.

Den 20. juni var Eurojust vært for det årlige strategiske møde om terrorisme. Mødet handlede om enkeltpersoner, der begår terrorisme ("lone wolf"), og sociale netværk i terrorismesammenhæng. Resultaterne af en spørgeskemaundersøgelse om emnet blev gennemgået, og relevante sagseksempler fra forskellige medlemsstater og Norge blev diskuteret og præsenteret af deltagerne.

Den 11. og 12. december afholdt Eurojust og Europol en fælles workshop med deltagelse af antiterrorspecialister fra Indien og EU. Formålet med workshoppen var at fremme det retlige samarbejde ved at identificere fælles interesser og diskutere samarbejdsstandarder. En hel dag var dedikeret til retligt samarbejde og fælles terrorismebekæmpelsessager. Eurojust hav-

de udsendt et spørgeskema herom til medlemsstaternes antiterrormyndigheder i et forsøg på at indsamle relevante retslige oplysninger forud for drøftelserne.

Narkotikahandel

Statistikker om kriminalitet	2012	2011
Antal registrerede sager	263	242
Antal koordineringsmøder	59	50
Antal fælles efterforskningshold	13	7

En analyse af kriminalitetstypen har bekræftet, at mange af de sager om narkotikahandel, der forelægges for Eurojust, også har tilknytning til kriminelle organisationer og hvidvaskning af penge. De medlems-

Eksempel på sag vedrørende narkotikahandel - En organiseret kriminel gruppe fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien havde opbygget en række netværk til distribution af narkotika i Østrig, Tyskland, Belgien og Nederlandene. Der blev sendt store partier af heroin fra Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien til Belgien og Nederlandene. Når heroinen nåede frem til Vesteuropa, blev den distribueret i mængder på op til 5 kg til Frankfurt og Wien. Sagen havde muligvis også forbindelse til Storbritannien, Sverige, Danmark, Frankrig og Schweiz.

Takket være politisamarbejdet mellem Østrig og Tyskland og en intensiv efterforskning blev store mængder heroin beslaglagt i begge lande. Det lykkedes ganske vist at anholde flere underordnede medlemmer af gruppen, men de blev erstattet i løbet af et par dage. For at styrke den fælles indsats mod gruppen enedes parterne om, at Eurojust skulle koordinere efterforskningen i medlemsstaterne og arbejde for, at der blev indledt efterforskning og retsforfølgning i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien.

Da Eurojust blev inddraget i efterforskningen, havde hverken Nederlandene eller Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien indledt strafferetlig forfølgning. Eftersom Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien ikke tillader udlevering af egne statsborgere, og de fleste mistænkte boede dér, afholdt Eurojust to koordineringsmøder med det formål at inddrage disse personer i sagen og fremskynde efterforskningen. Som resultat af det første koordineringsmøde i Eurojust blev en straffesag startet i Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Koordineret efterforskning førte til anholdelse og domfældelse af de hovedmistænkte og en række andre lovovertrædere.

Gruppen genopbyggede netværket efterfølgende, og Eurojust afholdt et tredje koordineringsmøde for at diskutere, hvordan samarbejdet kunne forbedres. En lang række juridiske problemer, som skyldtes forskelle i de berørte landes retssystemer, gjorde det vanskeligt at videregive oplysninger og inddrage potentielle partnere fuldt ud. Det tredje koordineringsmøde dannede afsæt for en indgående diskussion om, hvordan man kunne overvinde eventuelle juridiske problemer og afdække potentielle løsninger baseret på en kombination af retlige instrumenter. Efter samråd og indgåelse af aftaler på nationalt niveau om de foreslåede foranstaltninger blev der afholdt et fjerde koordineringsmøde hos Eurojust, som førte til oprettelsen af et fælles efterforskningshold med deltagelse af Østrig, Tyskland, Nederlandene og Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien. Dette efterforskningshold er stadig aktivt. Det fælles efterforskningshold modtog økonomisk støtte fra Eurojusts JIT-finansieringsprojekt.

stater, der oftest anmodede om retligt samarbejde gennem Eurojust vedrørende denne type kriminalitet, var Sverige, Frankrig og Italien, og Nederlandene, Spanien og Belgien var de medlemsstater, der oftest blev anmodet herom.

I januar udsendte Eurojust sin endelige rapport om det strategiske projekt til styrkelse af Eurojusts samarbejde i sager om narkotikahandel. Rapporten fokuserede på de komplekse aktiviteter, der kræves for at koordinere efterforskning af højtprofilerede sager om narkotikahandel. De foreløbige resultater af projektet blev drøftet på et strategisk seminar i Krakow i oktober 2011. Den endelige rapport beskriver de forskellige vanskeligheder, der opstod med hensyn til udveksling af oplysninger og koordinering, juridiktionskonflikter, fuldbyrdelse af anmodninger om gensidig retshjælp og europæiske arrestordre, fælles efterforskningshold, kontrollerede leverancer, inddrivelse af aktiver og forbindelser med tredjelande. De vigtigste anbefalinger vedrørende handlinger/skridt til bekæmpelse af narkotikahandel, der var indeholdt i rapporten, blev præsenteret for EU's Stående Komité for det Operationelle Samarbejde om den Indre Sikkerhed (COSI) i juni måned. På grundlag af denne analyse udarbejdede Eurojust en handlingsplan for 2012 og 2013 med anbefalinger til forbedring af sagsarbejdet i samarbejde med de nationale myndigheder.

I forbindelse med den europæiske tværfaglige platform mod kriminalitetstrusler (EMPACT) deltog Eurojust bl.a. i fire projekter vedrørende narkotikahandel med særlig fokus på syntetiske stoffer, organiserede kriminelle grupper fra Vestafrika, ruten gennem det vestlige Balkan og smugling ved brug af containere.

Repræsentanter for Eurojust bidrog til forarbejdet til en analyse af virkningen/betydningen af en ny retsakt, der skal erstatte Rådets rammeafgørelse 2004/757/RIA om ulovlig narkotikahandel.

Eurojust var repræsenteret på EONN's (Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug) anden europæiske konference om indikatorer for udbuddet af narkotika, der fandt sted i Lissabon i november. I slutningen af 2012 blev der indledt formelle forhandlinger om et aftalememorandum mellem Eurojust og EONN.

I forbindelse med samarbejdet med de latinamerikanske lande deltog Eurojust i Den Euro-Latinamerikanske Parlamentariske Forsamlings seminar på højt niveau om *bekæmpelse af narkotikahandel og organiseret kriminalitet i Europa og Latinamerika*, der fandt sted

i Mexico i februar. Mulighederne for et samarbejde med netværket af anklagere mod organiseret kriminalitet i Mellemamerika (REFCO), et initiativ fra FN's Kontor for Narkotika og Kriminalitet (UNODC), blev undersøgt nærmere.

Samarbejdet med de central- og sydamerikanske landes netværk af kontaktpunkter for retligt samarbejde (IberRed) var frugtbart.

Menneskehandel

Statistikker om kriminalitet	2012	2011
Antal registrerede sager	60	79
Antal koordineringsmøder	20	24
Antal fælles efterforskningshold	6	6

En analyse af kriminalitetstypen har vist, at omkring halvdelen af alle sager drejede sig om menneskehandel som en isoleret handling. Medlemskab af en kriminel organisation efterfulgt af ulovlig indvandring forekom hyppigt i de sager om menneskehandel, der blev forelagt for Eurojust. De medlemsstater, der oftest indleder sager ved Eurojust vedrørende denne type kriminalitet, er Tyskland og Storbritannien, efterfulgt af Bulgarien og Spanien. De medlemsstater, der oftest anmodes om at samarbejde på dette område, er Rumænien, Bulgarien og Nederlandene.

RIA-agenturerne lagde i deres fælles erklæring fra 2011 vægt på at håndtere menneskehandel på en koordineret, sammenhængende og samlet måde, hvilket resulterede i, at Eurojust forpligtede sig til at styrke indsatsen for sammen med andre agenturer at bistå medlemsstaterne i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af menneskehandel og ved koordinering af grænseoverskridende aktioner.

Som opfølgning på denne fælles erklæring og i overensstemmelse med EU's strategi for bekæmpelse af menneskehandel 2012-2016 iværksatte Eurojust et strategisk projekt, *Eurojusts tiltag mod menneskehandel*, der skulle styrke og forbedre samarbejdet mellem de nationale myndigheder i kampen mod menneskehandel, sikre en mere effektiv anvendelse af eksisterende retlige instrumenter, styrke indsatsen for at forfølge disse forbrydelser på nationalt plan og inddrage Eurojust i højere grad i sager om menneskehandel. Projektet var baseret på i) en analyse af svarene på et spørgeskema, der blev sendt til alle medlemsstater samt Kroatien og Norge, ii) en analyse af speci-

Eksempel på sag omhandlende menneskehandel - Frankrig indledte en sag om menneskehandel, der vedrørte seksuel udnyttelse af bulgarske statsborgere. Medlemmer af en organiseret kriminel gruppe fandt ofre i Bulgarien og tvang dem til prostitution i flere europæiske lande.

De franske myndigheder bad Eurojust om hjælp til at identificere eventuelle parallelle sager i Belgien og til at oprette et fælles efterforskningshold. Efter et koordineringsmøde hos Eurojust indledte de belgiske myndigheder en indledende efterforskning rettet mod to mistænkte i den franske sag.

Der blev oprettet et fælles efterforskningshold med deltagelse af Frankrig, Bulgarien, Eurojust og Europol for at fremme udvekslingen af oplysninger og bevismateriale. Det fælles efterforskningshold modtog økonomisk støtte fra Eurojusts JIT-finansieringsprojekt. Efterforskningen fokuserede både på selve menneskehandelen og på de pengestrømme, som handlen resulterede i. Eurojusts analyse af økonomiske transaktioner i form af overførsler gennem Western Union var til stor hjælp ved identificeringen det ulovlige udbytte, der blev sendt fra Frankrig til de hovedmistænkte, som boede i Bulgarien.

Efter at efterforskningsholdet havde foretaget en grundig efterforskning, tog Frankrig initiativ til en fælles aktionsdag. Fordi gruppen var meget mobil, deltog belgiske og polske myndigheder også i aktionsdagen. Der blev oprettet et koordineringscenter hos Eurojust med deltagelse af de berørte nationale enheder ved Eurojust, Eurojusts sagsanalyseafdeling og Europol, for at der øjeblikkeligt kunne træffes beslutninger og udveksles information. Koordineringscentret gjorde det også muligt at udstede fire europæiske arrestordrer i løbet af aktionsdagen og at analysere og krydstjekke oplysninger, der pegede på forbindelser til andre efterforskninger inden for EU. Skriftligt bevismateriale og mobiltelefoner blev beslaglagt i forbindelse med 13 ransagninger, seks europæiske arrestordrer blev fuldbyrdet, og ni personer blev anholdt.

fikke Eurojust-sager om menneskehandel i perioden fra den 1. januar 2008 til den 31. december 2011 og iii) konklusionerne fra et strategisk møde om menneskehandel, der blev afholdt hos Eurojust i april 2012. Resultaterne blev brugt til at udarbejde en *endelig rapport og handlingsplan for 2012-2016*, som blev fremlagt i forbindelse med den europæiske dag mod menneskehandel i Bruxelles den 18. oktober 2012.

Eurojust støttede en række uddannelsesinitiativer, der var iværksat af Frontex og CEPOL, ved at stille sin erfaring og ekspertise til rådighed. Eurojust etablerede kontakter med FN's uformelle gruppe om menneskehandel og med den platform om menneskehandel, der er etableret af den internationale sammenslutning af offentlige anklagere (IAP).

Eurojust deltog i projektet om menneskehandel inden for EMPACT og har også deltaget i et projekt om *indførelse af krav for oprettelse af fælles efterforskningshold til bekæmpelse af menneskehandel i Sydøsteuropa*. Det blev ledet af Bulgarien og Slovenien og havde fokus på både retligt samarbejde og koordinering samt på beskyttelse af ofre.

Bedrageri

Statistikker om kriminalitet	2012	2011
Antal registrerede sager*	382	218
(* de samlede tal for 2012 kan ikke sammenlignes med tidligere år – se forklaring nedenfor)		
Antal koordineringsmøder	33	58
Antal fælles efterforskningshold	11	4

I 2012 var det sager om svindel (86 sager) og moms-svig (58 sager), der var mest udbredt. En analyse af kriminalitetstypen har vist, at de fleste sager drejede sig om bedrageri som en isoleret handling. I de sager, hvor der ikke var tale om en isoleret forbrydelse, var organiseret kriminalitet, dokumentfalsk og hvidvaskning af penge de forbrydelser, der oftest var forbundet med bedrageri. De medlemsstater, der var mest aktive med at indlede sager vedrørende denne type kriminalitet, var Østrig, Tjekkiet og Ungarn. De medlemsstater, der modtog flest anmodninger, var Storbritannien, Spanien og Tyskland.

* Eurojust har i 2012 anvendt nye kriterier for statistisk klassificering af Eurojust-sager efter kriminalitetstype. Disse ændringer er skyld i den tilsyneladende stigning i antallet af bedragerisager.

Eksempel på sag vedrørende bedrageri - De svenske myndigheder bad den svenske enhed ved Eurojust om at arrangere et koordineringsmøde for at drøfte en række juridiske hindringer for efterforskning af en sag om avanceret "boiler room"-svindel, dvs. investeringssvindel med højt udbytte. Sagen havde forbindelser til Finland, Island, Cypern og Danmark. I Sverige blev der identificeret 19 ofre, som var blevet bedraget for i alt 800 000 EUR.

Eurojust afholdt et koordineringsmøde med følgende formål: at udveksle oplysninger om bevismateriale og efterretninger indsamlet i de berørte lande, at afgøre, hvilket land der bedst var i stand til at forfølge sagen, og at beslutte, om den bilaterale JIT-aftale mellem Sverige og Finland skulle forlænges. Efter koordineringsmødet blev den bilaterale JIT-aftale mellem Sverige og Finland forlænget og udvidet til også at omfatte Storbritannien, Cypern og Island. Eurojust fremmede proceduren for ændring af JIT-aftalen og stillede den nødvendige EU-støtte til rådighed gennem JIT-finansieringsprojektet. På koordineringsmødet nåede alle lande til enighed om, at Sverige skulle lede efterforskningen og retsforfølgningen i denne bedragerisag, så man undgik en kompetencekonflikt.

Eurojust deltog også i et ekspertmøde arrangeret af Europol i tilknytning til Europolis knudepunkt for svindel i forbindelse med forsvundne forhandlere inden for Fællesskabet (MTIC-svindel).

Korruption

Statistikker om kriminalitet	2012	2011
Antal registrerede sager	30	26
Antal koordineringsmøder	7	19
Antal fælles efterforskningshold	3	1

De fleste sager var knyttet til hvidvaskning af penge og bedrageri.

Eksempel på sag vedrørende korruption - Repræsentanter for et finsk selskab, der fremstiller pansrede køretøjer, var mistænkt for at have betalt bestikkelse til kroatiske embedsmænd og politikere. De finske myndigheder havde indledt en efterforskning på grund af mistanke om grov bestikkelse efter at have opdaget, at pengetransaktionerne i forbindelse med den pågældende handel svarede til det samme selskabs transaktioner i en anden handel med slovenske myndigheder. Et østrigsk selskab fungerede som mellemlid i transaktionerne mellem de to parter ved at modtage betalinger fra køretøjsproducenten. De finske myndigheder havde grund til at tro, at bestikkelsen indgik i de forskud, der blev betalt i forbindelse med handelen.

Der blev etableret et fælles efterforskningshold med støtte fra Eurojust. Efterforskningsholdet gjorde det muligt for de kompetente finske, østrigske og kroatiske myndigheder i fællesskab at foretage en effektiv indledende efterforskning. Efterforskningsholdet satte også de nationale myndigheder i stand til at foretage de nødvendige afhøringer, tage tvangsindgreb i brug og foretage andre nødvendige efterforskningsskridt. Eurojust var vært for to koordineringsmøder, hvor deltagerne i efterforskningsholdet enedes om at udarbejde en operationsplan, som alle medlemmer af holdet skulle underskrive. Støtten fra Eurojust medvirkede til, at parterne i efterforskningen kunne samarbejde effektivt og opnå tillid til hinanden. I 2012 fortsatte Eurojust med at støtte de nationale myndigheders arbejde i denne sag.

Eurojust har behandlet en lang række sager om offentlige indkøb, der omhandlede EU-midler eller EU-udbud.

Eurojust deltog i et sagkyndigt evalueringspanel, der så på resultaterne af en kommissionsfinansieret undersøgelse med titlen Udvikling af en EU-evalueringsmekanisme på området for bekæmpelse af korruption med særlig fokus på identificering og reducere af omkostninger forbundet med korruption i forbindelse med offentlige indkøb, der involverer EU-

midler. Eurojust bidrog med sin ekspertise inden for efterforskning og retsforfølgning.

Eurojust deltog i Euronews-tv-debatten om korruption i september 2012. Der blev ved denne lejlighed peget på Eurojusts rolle i forbindelse med bekæmpelse af korruption og på konkrete forslag til at løse problemer, som anklagere støder på i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning af korruption. Disse problemer og Eurojusts forslag var blevet drøftet af Det Rådgivende Forum for Rigsadvokater i EU-medlemsstaterne i forbindelse med en debat i Eurojust-regi efter vedtagelsen af EU's antikorrupcionspakke i 2011. Hovedbudskabet var, at Eurojust er fast besluttet på at bekæmpe korruption, og at målet for den fremtidige udvikling af Eurojust set i lyset af TEUF er at forbedre Eurojusts effektivitet.

It-kriminalitet

Statistikker om kriminalitet	2012	2011
Antal registrerede sager	42	24
Antal koordineringsmøder	5	10
Antal fælles efterforskningshold	2	2

En analyse af kriminalitetstypen har bekræftet, at de sager om it-kriminalitet, der blev forelagt for Eurojust, ofte havde tilknytning til organiseret kriminalitet, bedrageri og hvidvaskning af penge. Mange af disse sager drejede sig om phishing eller billeder af børnemisbrug på nettet. De medlemsstater, der oftest anmodede om bistand i forbindelse med denne type kriminalitet, var Rumænien, Belgien, Estland, Tyskland, Frankrig og Italien, og de medlemsstater, der oftest blev anmodet om retligt samarbejde, var Italien, Storbritannien og Tyskland, efterfulgt af Spanien og Nederlandene. Eurojust etablerede et koordineringscenter vedrørende it-kriminalitet i beretningsperioden.

Eurojust deltog fortsat i det europæiske forum for spørgsmål om internetkriminalitet, der omfatter det såkaldte Internet Crime Reporting Online System (I-CROS) og Europols Cyborg-knudepunkt.

I overensstemmelse med Rådets konklusioner om oprettelse af et europæisk center til bekæmpelse af it-kriminalitet (EC3), hvori der peges på vigtigheden af at sikre, at EC3 arbejder tæt sammen med Eurojust, udpegede Eurojust-kollegiet i december 2012 en repræsentant for kollegiet, der skal indgå i EC3's programråd. På det første møde i EC3's programråd foreslog Eurojust, at det kunne fungere som knudepunkt for aktører på retsområdet og undersøge alle

Eksempel på sag vedrørende it-kriminalitet - En organiseret kriminel gruppe havde siden august 2010 anvendt falske og stjålne kreditkortoplysninger til at betale for varer købt på tyske websteder. Disse varer – især elektronik af høj kvalitet såsom tablets, digitale kameraer, fladskærms-tv og mobiltelefoner samt designertøj og -ure – blev sendt til tyske speditører, der videresendte pakkerne til Nordeuropa (især Estland).

Eurojust afholdt to koordineringsmøder. På det første møde i 2011 blev der indgået en JIT-aftale mellem Estland og Tyskland for at identificere de mistænkte og optræfle gruppen. Medlemmerne af efterforskningsholdet udvekslede også oplysninger for at fremme retsforfølgningen i begge lande. De estiske myndigheder havde brug for oplysninger fra de tyske myndigheder om de lovovertrædelser, der var begået i Tyskland forud for hvidvaskningen af penge. På grund af forskelle i strafferetsplejen var de oplysninger, som de tyske myndigheder havde fremlagt med henblik på den tyske retssag, ikke i overensstemmelse med de estiske lovkrav. Problemerne blev løst inden for rammerne af det fælles efterforskningshold, og de tyske myndigheder skyndte sig at skaffe supplerende dokumentation, således at de estiske myndigheder kunne opfylde de nationale beviskrav.

Efterforskningen resulterede i, at der i 2011 blev beslaglagt varer til en anslået værdi af 250 000 EUR i Tyskland. Det blev anslået, at gerningsmændene havde forvoldt skade for i alt 3 mio. EUR. Under den estiske retssag blev 27 mistænkte identificeret og anklaget for hvidvaskning af penge.

I 2012 blev der afholdt et nyt koordineringsmøde hos Eurojust, hvor myndighederne i de respektive lande oplyste, at der under efterforskningen viste sig at være forbindelser til Rusland, Italien, Storbritannien, Østrig og Litauen.

potentielle forbindelser mellem EC3 og uddannelse af medlemsstaternes juridiske personale beskæftiget med it-kriminalitet. Eurojust-kollegiet har besluttet at nedsætte en aktionsgruppe om it-kriminalitet og it-relateret kriminalitet inden for Eurojust og at udstationere en medarbejder hos EC3 for at sikre, at den retlige dimension i sagerne dækkes.

Eftersom samarbejde med tredjelande også indgår i Eurojusts arbejdsområde, afholdt Eurojust en workshop om it-kriminalitet som led i den *workshop om anvendelse af gensidig retshjælp og udleveringsaftaler mellem Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater*, der fandt sted den 25. og 26. oktober.

Hvidvaskning af penge

Statistikker om kriminalitet	2012	2011
Antal registrerede sager	144	122
Antal koordineringsmøder	34	27
Antal fælles efterforskningshold	8	4

Eksempel på en sag vedrørende hvidvaskning af penge - De spanske og britiske myndigheder efterforskede et kompliceret system til hvidvaskning af penge. De ulovlige aktiviteter omfattede indførsel, erhvervelse og distribution af kontrollerede stoffer. Den organiserede kriminelle gruppe anvendte forskellige metoder til hvidvaskning af over 2 mio. EUR, heriblandt svindel med realkreditlån, svindel med salg af køretøjer og erhvervelse af aktiver i både Spanien og Storbritannien.

Formålet med efterforskningen var at identificere gruppens investeringer i Spanien og at skride til beslaglæggelse af aktiver. Eurojust fremmede udvekslingen af oplysninger mellem Spanien og Storbritannien, hvilket gjorde det muligt for de spanske myndigheder at identificere endnu flere ejendomme, der var ejet af gruppemedlemmer med base i Spanien. Europols analyse af dataene var med til at klarlægge forholdet mellem gruppens medlemmer og andre medskyldige. Efter to koordineringsmøder anholdt de spanske myndigheder en række mistænkte og beslaglagde deres aktiver.

En analyse har vist, at et stort antal sager (64) drejede sig om hvidvaskning af penge som en isoleret handling. I de sager, hvor der ikke var tale om hvidvaskning af penge som en isoleret handling, var bedrageri, organiseret kriminalitet og narkotikahandel de forbrydelser, der oftest var forbundet med hvidvaskning af penge. De medlemsstater, der var mest aktive med at indlede sager, var Østrig, Cypern og Storbritannien. Italien, Nederlandene og Frankrig var de medlemsstater, der oftest blev anmodet om at samarbejde.

Eurojust deltog i møder i Den Finansielle Aktionsgruppe vedrørende Hvidvaskning af Penge (FATF) og i et ekspertmøde arrangeret af Europol inden for rammerne af Sustrans-knudepunktet.

(Mobile) organiserede kriminelle grupper

Statistikker om kriminalitet	2012	2011
Antal registrerede sager	231	197
Antal koordineringsmøder	43	56
Antal fælles efterforskningshold	5	6

En analyse af kriminalitetstypen har vist, at et stort antal sager (68) drejede sig om organiseret kriminalitet som en isoleret handling. I de sager, hvor der ikke var tale om en isoleret handling, var narkotikahandel den type kriminalitet, der oftest var forbundet med organiseret kriminalitet, efterfulgt af bedrageri, forbrydelser mod personers liv, fjendtlighed eller personlige frihed samt menneskehandel. De medlemsstater, der indbragte flest sager om organiseret kriminalitet, var Italien, Østrig og Bulgarien, og de medlemsstater, der oftest blev anmodet om at samarbejde, var Italien, Belgien og Storbritannien.

Organiserede kriminelle grupper optræder fortsat i Eurojusts sagsarbejde og ikke kun som isolerede elementer, men med tværgående karakteristika, der tilfører andre strafbare forhold et mere alvorligt præg.

For at sikre overensstemmelse med EU's prioriteter angav kollegiet i sin beslutning 2012-10 om Eurojusts operationelle prioriteter for 2012-2013 mobile (omrejsende) organiserede kriminelle grupper som en særlig kategori inden for organiseret kriminalitet. Denne kategori omfatter omrejsende kriminelle netværk, der opererer over hele EU og typisk har specialiseret sig i kriminalitet som røveri, tyveri af pansrede køretøjer og tyveri af metal.

Eksempel på sag vedrørende organiseret kriminalitet - De italienske myndigheder undersøgte en organiseret kriminel gruppe, der overtog tunge køretøjer (traktorer, sætevoogne, lastbiler osv.) ved underslæb og fingeret tyveri over for leasingselskaber, hvilket medførte tab på mange millioner euro. Nummerplader og indregistreringsnumre blev ændret, hvorefter køretøjerne blev solgt i Østeuropa, Nordafrika, Albanien, Tyrkiet, Polen og Saudi-Arabien. Gruppen opererede i Italien, Østrig og Tyskland. De italienske myndigheder bad den italienske enhed hos Eurojust om hjælp til at udvide undersøgelserne til disse lande.

Eurojust blev anmodet om at sørge for, at europæiske arrestordre og ransagningskendelser blev fuldbyrdet på samme tid. De berørte nationale enheder koordinerede aktionerne med deres nationale myndigheder og planlagde en fælles aktionsdag i december 2011. På denne dag blev der anholdt 13 personer i Italien, én i Østrig og én i Tyskland, og der blev endvidere foretaget et stort antal ransagninger. Efter aktionerne hjalp Eurojust med at fremme fuldbyrdelsen af yderligere anmodninger om gensidig retshjælp og diskutere den bedste måde at koordinere strafforfølgningen på i de pågældende jurisdiktioner for at undgå *ne bis in idem*-problemer. En af de mistænkte var blevet anholdt i sit hjemland, men kunne ikke udleveres ifølge national ret og var derfor nødt til at blive retsfulgt i denne jurisdiktion. I marts 2012 blev der som følge heraf afholdt et koordineringsmøde, hvor parterne enedes om at overføre den italienske sag til de østrigske myndigheder.

Eurojust fremmede tværfaglige tilgange til organiseret kriminalitet. I marts 2012 blev der afholdt et strategisk seminar i København om *en tværfaglig tilgang til organiseret kriminalitet: administrative foranstaltninger, retslig opfølgning og Eurojusts rolle*, der var tilrettelagt i fællesskab med det danske EU-formandskab.

Eurojust deltog også i møder i de uformelle netværk for den administrative tilgang til forebyggelse og bekæmpelse af organiseret kriminalitet og bidrog som medlem af netværkets kernegruppe aktivt til etablering af det virtuelle fællesskab for praktikere på området.

Kontaktpunkt for beskyttelse af børn hos Eurojust - kriminalitet mod børn

Eurojusts sagsarbejde viser, at de former for kriminalitet, der hyppigst ramte børn, var børnepornografi, seksuelt misbrug af børn, bortførelser, menneskehandel og forbrydelser mod liv.

Eurojust gik fortsat i spidsen med koordinering af information og rådgivning om eventuelle tiltag under grænseoverskridende efterforskning og retsforfølgning af grov kriminalitet mod børn, hvor Eurojust blev anmodet om bistand. De konkrete aktiviteter omfattede hyppige kontakter med de nationale enheder for bl.a. at udveksle relevante oplysninger og tilskynde de nationale kompetente myndigheder til at forelægge flere grænseoverskridende sager om forbrydelser mod børn for Eurojust.

Eurojust behandlede 27 sager om kriminalitet mod børn, hvoraf de tre blev registreret af Norge. I slutningen af 2012 deltog kontaktpunktet ved den officielle lancering af to vigtige redskaber i EU-regi og internationalt regi, som skal beskytte børn bedre mod alvorlige forbrydelser: 1) den nye europæiske finansielle koalition mod kommerciel seksuel udnyttelse af børn på internettet, et projekt, der skal bekæmpe gamle og nye metoder til kommerciel distribution af materiale om seksuelt misbrug af børn på internettet ved at sætte ind mod betalinger og IKT-systemer, der anvendes til ulovlig virksomhed, og 2) den globale alliance mod seksuelt misbrug af børn på internettet, der skal gøre det lettere at identificere og yde hjælp til børneofre og sikre en mere effektiv retsforfølgning af gerningsmændene. Eurojust deltog i Europols årlige ekspertkonference om seksuel udnyttelse og i ICLN's 11. årlige konference om bekæmpelse af it-kriminalitet.

Medlemsstaterne har ifølge Eurojustafgørelsen pligt til at underrette Eurojust om komplekse grænseoverskridende sager om seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi. Eurojust har siden 2004 registreret 187 sager om børneofre, Norge har registreret yderligere ni sager, og USA har registreret én sag.

Eurojust har stadig fokus på viderekanalisering af udbytte af organiseret kriminalitet, hvilket var emnet for et seminar om *konfiskation og organiseret kriminalitet: procedurer og perspektiver i det internationale retlige samarbejde*, der blev afholdt i Palermo i maj 2012.

Ulovlig indvandring

Statistikker om kriminalitet	2012	2011
Antal registrerede sager	29	31
Antal koordineringsmøder	18	13
Antal fælles efterforskningshold	4	2

En analyse af kriminalitetstypen har vist, at omkring halvdelen af alle sager drejede sig om ulovlig indvandring som en isoleret handling. I sager, hvor der ikke kun var tale om en isoleret forbrydelse, var menneskehandel, organiseret kriminalitet og dokumentfalsk de forbrydelser, der oftest var forbundet med ulovlig indvandring. De medlemsstater, der var mest aktive med at indlede sager, var Frankrig, Østrig og Italien, og de medlemsstater, der oftest blev anmodet om at samarbejde, var Italien, Nederlandene og Storbritannien

Eurojusts operationelle prioriteter afstemmes som nævnt med EU's prioriteter, og ulovlig indvandring er nu også blevet en prioritet. Det er første gang, at denne type kriminalitet indgår i vores årsberetning.

Eurojust deltog i EMPACT projektet vedrørende ulovlig indvandring.

Kriminalitet, der skader EU's finansielle interesser

Statistikker om kriminalitet	2012	2011
Antal registrerede sager	27	21

Eurojust rettede især sin opmærksomhed mod strafbare handlinger, der skader EU's finansielle interesser (såkaldte PFI-handlinger). Som det var tilfældet med andre strafbare handlinger hjalp Eurojust de nationale myndigheder ved at fremme hurtig fuldbyrdelse af retsanmodninger og koordinere de foranstaltninger, der skulle træffes i forbindelse med efterforskning og retsforfølgning. Eurojust afholdt f.eks. koordineringsmøder, faciliterede indefrysningen og konfiskationen af udbytte fra kriminalitet og behandlede hasteanmodninger, især når de nationale forældelsesfrister var ved at udløbe.

I Eurojusts svar i juni 2012 på Kommissionens offentlige høring om beskyttelse af EU's finansielle interesser og mere effektiv retsforfølgning pegede Eurojust på, at problemerne med at beskytte EU's finansielle interesser set i forhold til det retlige samarbejde kan skyldes forskelle i medlemsstaternes strafferetspleje, bl.a. med hensyn til forældelsesfrister og regler om

Eksempel på sag vedrørende ulovlig indvandring - De finske grænsemyndigheder indledte en efterforskning i december 2010, efter at to kvinder med falske indiske pas, der var ledsaget af en indisk mand, ankom til en finsk lufthavn. Efter den indledende efterforskning afdækkede myndighederne en meget aktiv organiseret kriminel gruppe, der beskæftigede sig med ulovlig indvandring fra Sri Lanka til EU. De finske myndigheder mistænkte gruppen for at føre personer fra Sri Lanka ulovligt ind i Frankrig, typisk ad en rute, der gik igennem De Forenede Arabiske Emirater, Kenya, Tanzania, Tyrkiet og Finland. Nogle af de illegale indvandrere anvendte falske britiske pas, der var fremstillet i Thailand, til at rejse ind i Canada.

De finske myndigheder anmodede Eurojust om hjælp til at oprette et fælles efterforskningshold sammen med Frankrig. På trods af forskelle i de to medlemsstaters procedurer for godkendelse af fælles efterforskningshold blev der oprettet et efterforskningshold i forbindelse med et koordineringsmøde hos Eurojust i september 2011. De juridiske rammer for fælles efterforskningshold gjorde det muligt at sikre hurtig udveksling af oplysninger til retslige formål og undgå langvarige procedurer for fremsendelse af retsanmodninger. Sprogbarrieren og behovet for oversættelser kunne have skabt problemer. Eurojust var vært for tre koordineringsmøder, der var med til at skabe gensidig tillid, og hvor man udvekslede oplysninger og overvandt sprogbarrieren.

I februar 2012 etablerede Eurojust desuden et koordineringscenter for at kunne gennemføre operationen på samme tid i Finland, Frankrig og Belgien. Koordineringscentret kommunikerede direkte med et operationelt center under Europol, der var oprettet i Paris. De to centre gjorde det muligt at foretage øjeblikkelig udveksling af information og bevismateriale mellem politiet og myndighederne i de pågældende lande og at analysere de indsamlede data med det samme. I forbindelse med en fælles aktionsdag blev der foretaget 23 ransagninger og 27 anholdelser. Efter den koordinerede aktionsdag fortsatte Eurojust med at følge udviklingen for at sikre det bedste resultat på det retslige plan.

indsamling af beviser. Derudover kan manglende resourcer og specialisering på nationalt plan i praksis gøre det vanskeligt at bekæmpe kriminalitet, der skader EU's finansielle interesser. I sager om grov kriminalitet er det meget vigtigt, at samarbejdet og koordineringen mellem de kompetente nationale myndigheder sættes i værk tidligt i forløbet. Eurojust hjælper de nationale kompetente myndigheder med dette efter anmodning.

Eurojust har haft vanskeligt ved at indsamle pålidelige statistikker om disse forbrydelser, hvilket bl.a. skyldes, at der mangler en præcis definition af PFI-handlinger på EU-niveau, hvilket resulterer i, at medlemsstaterne og dermed også de nationale enheder har forskellige opfattelser af, hvad der forstås ved en sådan handling.

For at løse dette problem traf kollegiet i december 2012 foranstaltninger til at forbedre indsamlingen af statistiske data og den juridiske analyse af Eurojusts sagsarbejde i forbindelse med PFI-handlinger. Eurojust følger med interesse Kommissionens forslag til *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om straf-feretlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser*.

Den 14. september 2012 fremlagde Eurojust et detaljeret svar på *House of Lords' anmodning om en redøgørelse for EU's politik og indsats for at bekæmpe svig rettet mod EU's finansielle interesser*.

Eksempel på sag vedrørende kriminalitet, der skader EU's finansielle interesser - De italienske myndigheder efterforskede en kriminel sammenslutning af italienske statsborgere, der var mistænkt for skatteunddragelse. De mistænkte havde på vegne af forskellige udenlandske selskaber underskrevet et dokument om overdragelse af aktier fra et italiensk selskab, der drev virksomhed i Siena, til en tredje-part, et selskab, der var registreret i Bermuda, for at undgå at betale skatter i Italien. Skatteunddragelsen berørte også et amerikansk og et portugisisk selskab, der begge var datterselskaber af deres moderselskab med hjemsted i Bermuda. Begge selskabers kapitalgevinster blev overført til selskabet i Bermuda.

De italienske myndigheder bad Eurojust om at fremme fuldbyrdelsen af anmodninger om gensidig retshjælp, som de havde fremsendt til de kompetente myndigheder i USA og Portugal for at tilvejebringe den relevante information og dokumentation, der var nødvendig for at bevise, at de to datterselskaber var fiktive. Takket være Eurojusts hurtige indgriben reagerede de portugisiske myndigheder straks på den italienske anmodning om gensidig retshjælp med det resultat, at det undersøgte italienske selskabs samlede skattetilsvær blev betalt inden for de frister, der var fastsat under den indledende italienske efterforskning. Eurojusts og de portugisiske myndigheders hurtige reaktion gjorde det muligt for de italienske myndigheder at inddrive skyldige skatter svarende til 67 mio. EUR.

Eksempel på sag vedrørende kriminalitet mod børn - Italiens nationale enhed ved Eurojust anmodede 11 medlemsstater samt Norge, USA, Europol og Interpol om bistand til en italiensk efterforskning vedrørende distribution af pornografisk materiale, der involverede mindreårige. En italiensk mistænkt styrede et socialt netværk, der var placeret på servere i USA, og som fungerede som global platform for udveksling af billeder og videoer af børn under 14 år.

Eurojust var vært for to koordineringsmøder i januar og februar 2012, hvor der straks blev aftalt og planlagt koordinerede aktioner. Brugerne blev identificeret via deres IP-adresser i 12 medlemsstater samt Norge, Tyrkiet, Ukraine, USA og Asien.

Eurojust blev anmodet om at koordinere de ransagninger, der skulle foretages i medlemsstaterne, ved hjælp af værktøjer for internationalt retligt samarbejde og med støtte fra Europol og Interpol for at sikre bevismateriale og optræve netværket.

Der blev etableret et koordineringscenter hos Eurojust med aktiv deltagelse af Frankrig, Portugal, Tyskland, Spanien, Sverige og Italien.

Indsatsen resulterede i, at 112 personer blev identificeret og tiltalt for deltagelse i en kriminel organisation, 10 personer blev anholdt på verdensplan, og der blev foretaget et stort antal ransagninger og beslaglagt bevismateriale. De amerikanske myndigheder lukkede det sociale netværk og beslaglagde dets indhold for at sikre, at det kunne anvendes som bevismateriale.

1.4 Fælles efterforskningshold

I 2012 fortsatte Eurojust med at yde støtte og bistand til praktikere i forbindelse med oprettelsen af og arbejdet i fælles efterforskningshold. I beretningsperioden var der 78 aktive fælles efterforskningshold, hvoraf de 62 blev finansieret af Eurojust. De nationale medlemmer deltog i 47 nyoprettede efterforskningshold, hvoraf nogle beskæftigede sig med mere end én type kriminalitet. De nationale medlemmer deltog enten i deres egenskab af nationale kompetente myndigheder eller på vegne af Eurojust. Efterforskningsholdene behandlede de mest alvorlige former for kriminalitet såsom narkotikahandel, hvidvaskning af penge, menneskehandel og bedrageri. Eurojust modtog desuden 14 underretninger fra medlemsstaterne i henhold til Eurojustafgørelsens artikel 13, stk. 5.

Det stigende antal fælles efterforskningshold, der oprettes med hjælp fra Eurojust, vidner om, at praktikerne er blevet mere fortrolige med JIT-instrumentet, anerkender Eurojusts ekspertise på dette felt og finder JIT-finansieringsprojektet vigtigt.

Eurojusts særlige rolle i forbindelse med at oprette fælles efterforskningshold og sikre, at de fungerer korrekt, går stadig primært ud på: i) at hjælpe med at udarbejde JIT-aftaler og operationelle handlingsplaner, navnlig når der skal indsættes særlige klausuler i standardmodeller, ii) at rådgive de nationale myndigheder om, hvorvidt dette værktøj er hensigtsmæssigt i det konkrete tilfælde, iii) at identificere sager, der er egnede for fælles efterforskningshold, iv) at informere om forskellige retsplejeordninger, v) at støtte fælles efterforskningshold via koordineringsmøder og vi) at koordinere operationelle aktiviteter i forbindelse med aktionsdage.

Eurojusts sagsarbejde tyder på, at der stadig er juridiske og praktiske problemer, som forhindrer JIT-værktøjet i at fungere korrekt. Der blev identificeret følgende hindringer: i) forskelle i efterforskningsstadiet og hurtigheden af efterforskningerne i hver af de medlemsstater, der deltager i efterforskningsholdet ii) at der ikke indledes parallel efterforskning i de medlemsstater, der kræver en sådan efterforskning, for at de kan deltage i et efterforskningshold, og iii) at der er forskelle i retssystemerne, bl.a. med hensyn til regler om tavshedspligt under sagsbehandlingen, aktindsigt (videregivelse af oplysninger), frister for datalagring og afgivelse af vidneforklaring via videokonference eller en retslig kontrolmekanisme. Eurojust arbejder fortsat på at løse tilbagevendende problemer med brug af bevismateriale og videre-

givelse af oplysninger og har haft held til at hjælpe praktikere med at overvinde disse problemer.

Eurojust gør stadig praktikere opmærksom på de fælles efterforskningshold ved at fremhæve merværdien ved dette værktøj, navnlig i medlemsstater, der ikke har meget erfaring med sådanne efterforskningshold.

Eurojust og praktikere i medlemsstaterne lægger stor vægt på, at JIT-værktøjet evalueres systematisk for at styrke og forbedre dets anvendelse og funktion. Eurojusts sagsarbejde i 2012 viser, at Eurojust i en vis udstrækning har været inddraget i evalueringen af konkrete efterforskningshold, både før efterforskningsholdet evt. bliver forlænget i sin tidsmæssige udstrækning, og efter det det bliver afsluttet.

Eksempel på sag, hvor der blev gjort brug af en JIT til opklaring og retsforfølgning af ulovlig indvandring - Der blev indgået en JIT-aftale i Eurojust-regi for at fremme efterforskningen i Storbritannien og Nederlandene af straffbare handlinger i form af medvirken til ulovlig indvandring og menneskesmugling (bl.a. ved arrangering af "fupægteskaber"), dokumentfalsk og narkotikakriminalitet begået af organiserede kriminelle grupper eller enkeltpersoner.

Den organiserede kriminelle gruppe i Nederlandene fik kvinder fra De Nederlandske Antiller til at gifte sig med nigerianske statsborgere i Storbritannien for at legitimere deres indvandrerstatus.

Eurojust afholdt tre koordineringsmøder for at udveksle oplysninger om de fremskridt, der var gjort med den britiske og nederlandske efterforskning, diskutere den taktiske tilrettelæggelse af anholdelserne i Nederlandene, undersøge mulighederne for et strategisk møde om fupægteskaber og udbrede kendskabet til denne type kriminalitet.

Det fælles efterforskningshold fungerede i to år, og begge medlemsstater var meget tilfredse med partnerskabet. I Storbritannien resulterede handlingsplanen i 68 anholdelser, 56 domfældelser og samlede fængselsstraffe på mere end 72 år. I Nederlandene blev den hovedmistænkte anholdt og overgivet til Storbritannien.

Evalueringen af JIT-værktøjet blev drøftet under det ottende årsmøde i netværket af nationale eksperter for fælles efterforskningshold, der blev afholdt af Eurojust sammen med Europol den 18. og 19. oktober. Eksperterne fandt det vigtigt at iværksætte systematisk og central indsamling af JIT-relateret information og understregede behovet for at udvikle en standardskabelon eller tjekliste, som praktikerne kan benytte ved evaluering af fælles efterforskningshold.

Det blev betragtet som afgørende for evalueringsprocessen at inddrage de nationale kontaktpunkter for netværket af nationale eksperter for fælles efterforskningshold (JIT-netværket) enten ved at yde støtte eller ved at indsamle og fremsende evalueringsresultaterne til et centralt sted, f.eks. JIT-netværkets sekretariat. Det kunne være nyttigt at etablere en internetplatform for resultaterne af disse evalueringer, hvor praktikerne kan hente ajourførte oplysninger og hjælp. Ud over de nationale evalueringer var der efter eksperternes opfattelse behov for evaluering af brugen af JIT-instrumentet på EU-plan.

Eurojusts økonomiske støtte til operationer under fælles efterforskningshold

Som praktikere i medlemsstaterne kraftigt har pointeret, tilfører den økonomiske og logistiske bistand til fælles efterforskningshold vigtig merværdi til oprettelsen og driften af fælles efterforskningshold inden for EU. Eurojust anses generelt for den vigtigste aktør med hensyn til at yde økonomisk støtte til fælles efterforskningshold.

Eurojust videreførte sit JIT-finansieringsprojekt, der består i støtte til at øge anvendelsen af fælles efterforskningshold, i 2012. Projektet bygger på en bevilning fra Europa-Kommissionen som led i programmet *Forebyggelse og bekæmpelse af kriminalitet 2007-2013*, der blev lanceret i oktober 2010. Projektet, som gør det muligt for Eurojust at yde økonomisk støtte til de fælles efterforskningsholds operationelle aktiviteter, afsluttes den 30. september 2013. Eurojust arbejder på at finde alternative finansieringsløsninger, således at Eurojust også fremover kan yde økonomisk støtte til fælles efterforskningshold.

Eurojust ydede støtte til i alt 62 fælles efterforskningshold med deltagelse af 22 medlemsstater i 2012. De former for kriminalitet, som de støttede efterforskningshold hyppigst beskæftigede sig med, var narkotikahandel og menneskehandel. De medlemsstater, der var mest aktive med at søge om støtte til fælles efterforskningshold, var Storbritannien, Frankrig, Belgien, Tyskland, Nederlandene og Estland. På grundlag af de 143 støtteansøgninger, der blev modtaget i 2012 (dobbelte så mange som i 2011), ydede Eurojust støtte til dækning af rejse- og indkvarteringsudgifter samt oversættelses- og tolkeudgifter i forbindelse med de fælles efterforskningsholds aktiviteter. Der blev desuden udlånt mobiltelefoner, bærbare computere, mobile printere og scannere til medlemmer af fælles efterforskningshold for at gøre det lettere at kommunikere. Det øgede antal støtteansøgninger bekræfter behovet for finansiering.

Yderligere oplysninger om JIT-finansieringsprojektet findes på Eurojusts websted.

Eksempel på sag, hvor der blev gjort brug af en JIT til opklaring og retsforfølgning af menneskehandel - Storbritannien indledte en efterforskning efter at have afhørt et bulgarsk offer for menneskehandel, der under trusler var blevet bragt til Storbritannien via Grækenland og tvunget til at arbejde som prostitueret i Storbritannien i ca. en måned. Det viste sig, at flere ofre var blevet handlet af de samme mistænkte, og de britiske myndigheder indgik en JIT-aftale med Bulgarien. Det fælles efterforskningshold modtog økonomisk støtte fra Eurojusts JIT-finansieringsprojekt. Efterforskningsholdet indgav tre støtteansøgninger og fik tildelt 98 330 EUR, to bærbare computere, en printer og en scanner.

Der blev afholdt to koordineringsmøder hos Eurojust, inden parterne underskrev JIT-aftalen. Der var især usikkerhed om jurisdiktionspørgsmålet, eftersom forbrydelserne, de mistænkte og ofrene skulle findes i både Storbritannien og Bulgarien. Forskellene i de to landes procedureregler vedrørende f.eks. kravet om bevisende beviser skabte problemer for bevisoptagelsen, som blev løst af efterforskningsholdet. De britiske og bulgarske myndigheders gensidige interesse i og fordel af det fælles efterforskningshold udmøntede sig i en succesfuld kombineret indsats.

Efterforskningsholdets arbejde og den forenklede koordinering via Eurojusts koordineringsmøder resulterede i, at der blev identificeret en lang række mistænkte og yderligere ofre for den organiserede kriminelle gruppe. Den hovedmistænkte blev fundet skyldig og idømt seks års fængsel.

1.5 Eurojusts sagsarbejde med tredjelande

I 2012 anmodede Eurojust om bistand fra tredjelande 242 gange, hvilket var en stigning i forhold til tidligere år. De tredjelande, der modtog flest anmodninger, var Schweiz, Norge, USA, Kroatien, Serbien, Albanien, Brasilien og Ukraine. Sagerne omhandlede først og fremmest narkotikahandel, bedrageri og hvidvaskning af penge. Eurojust blev også anmodet om bistand i sager om it-kriminalitet, korruption, organiseret røveri, ulovlig indsmugling af indvandrere og ulovlig handel.

Tredjelande var repræsenteret ved 49 af Eurojusts koordineringsmøder, hvilket var flere end i 2011. De tredjelande, der oftest deltog i møderne, var Norge (10), efterfulgt af Schweiz (9), Tyrkiet (6), USA (5), Albanien (5), Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien (3), Kroatien (2) og Serbien (2).

Formålet med Eurojusts anmodninger til tredjelande var i de fleste tilfælde at fremskynde eller fremme fuldbyrdelsen af anmodninger om udlevering og gensidig retshjælp (f.eks. fuldbyrdelse af kendelser om indefrysning og konfiskation, afhøring ved hjælp af videokonference, aflytning, overførsel af straffesager og anmodninger om oplysninger fra strafferegistre), at afklare juridiske krav og relevant lovgivning eller at finde kontaktoplysninger for de kompetente myndigheder.

Eurojusts sagsarbejde viser, at samarbejdet med tredjelande og den bistand, der er ydet af Eurojusts kontaktpunkter i tredjelande, er nyttigt og vellykket. Der opstår imidlertid vanskeligheder og forsinkelser på grund af: i) manglende direkte kontakter i visse tredjelande, ii) brug af diplomatiske kanaler i stedet for centrale myndigheder til fremsendelse af anmodninger og iii) markante forskelle i retssystemerne. Disse vanskeligheder forekommer især i tredjelande, som de berørte medlemsstater ikke har indgået bilaterale eller multilaterale aftaler med, eller som Eurojust ikke har indgået en samarbejdsaftale med.

Aftalememorandummet mellem Eurojust og IberRed har forbedret kommunikationskanalerne mellem medlemsstaterne og de latinamerikanske lande og dermed gjort det lettere for dem at samarbejde. Eurojusts spanske og portugisiske enheder har spillet en aktiv rolle som kanal for Eurojusts sagsarbejde i forhold til latinamerikanske lande. De mest almindelige former for bistand er anmodninger om information om juridiske krav og lovgivning, status for fuldbyrdelse af retsanmodninger og anmodninger om udlevering og identificering af relevante myndigheder og kontaktpunkter.

Forbindelsesanklagere fra tredjelande, der er udstationeret hos Eurojust

Tilstedeværelsen af forbindelsesanklagere fra Kroatien, Norge og USA hos Eurojust har fremmet det retlige samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder. I 2012 registrerede den kroatiske forbindelsesanklager fem korruptionssager og deltog i to koordineringsmøder. Den norske forbindelsesanklager registrerede 41 sager vedrørende narkotikahandel, bedrageri, drab, organiseret røveri, menneskehandel og terrorisme og tre sager om misbrug af børn. Norge holdt ét koordineringsmøde i en sag om narkotikahandel, deltog i 10 koordineringsmøder og i ét fælles efterforskningshold. Forbindelsesanklageren for USA deltog i fem koordineringsmøder.

De største problemer og praktiske vanskeligheder, som forbindelsesanklagerne stødte på i det retlige

Eksempel på sag, der involverede samarbejde med et tredjeland - I 2009 indledte USA efterforskning af et meget avanceret og velorganiseret internationalt kriminelt netværk inden for seksuelt misbrug af børn, som fremstillede og udbredte billeder og videoer af seksuel misbrug af børn over hele verden. Netværket havde oprettet en privat opslagstavle, der lå på en server i USA, og hvor medlemmerne kunne udveksle detaljerede billeder og videoer af dem selv og andre voksne, mens de begik seksuelle overgreb mod børn, der ofte var under 12 år, og som ofte foregik på en meget voldelig måde. Gerningsmændene benyttede forskellige metoder for at undgå afsløring, heriblandt dæknavne, proxyservere, kryptering og kodeord. De berørte lande var Belgien, Canada, Danmark, Ecuador, Frankrig, Tyskland, Ungarn, Kenya, Nederlandene, Filippinerne, Qatar, Serbien, Sverige og Schweiz.

I 2010 udvidede USA sin efterforskning ved at indlede en sag hos Eurojust for at fremme koordineringen mellem den amerikanske efterforskning og medlemsstaternes efterforskninger. Efterforskningen afslørede forbindelser til 45 forskellige lande og førte stadig til resultater i efteråret 2012.

samarbejde, var bl.a. forsinkelse eller manglende fuldbyrdelse af anmodninger, problemer med vidneafhøring ved hjælp af videokonference, udlevering af statsborgere, forskellige krav om indsigt i eller fremskaffelse af data, oplysninger og bevismateriale, kompetencespørgsmål og spørgsmål om, hvordan flere medlemsstater, der er involveret i relaterede efterforskninger, skal håndtere retsforfølgningen.

Bedste praksis omfatter de tætte arbejdsrelationer, der er opbygget mellem og inden for de nationale enheder og med forbindelsesanklagerne. I en sag, der

berørte Norge og USA, satte forbindelsesanklageren for USA sig straks i kontakt med FBI-ansatte i Europa og USA for at bede om hjælp til at finde et vidne og foranstaltede vidneafhøring inden for 48 timer. Eurojusts koordineringsmøder blev også anset for yderst effektive til koordinering af strafferetlig efterforskning og retsforfølgning i større sager. En anden bedste praksis er så vidt muligt at tage kontakt tidligt for at drøfte, hvordan der fremskaffes oplysninger mest effektivt, og at sørge for hurtig overførsel af bevismateriale.

1.6 Eurojust og netværk af praktikere

Det Europæiske Retlige Netværk

Eurojust deltog i det 38. plenarmøde i EJN i København, der behandlede emner som fælles efterforskningshold og samarbejdet med JIT-netværket og det europæiske netværk af kontaktpunkter vedrørende personer, som er ansvarlige for folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser (netværket vedrørende folkedrab). Eurojust deltog også i det 39. plenarmøde i EJN i Nicosia, hvor spørgsmål i forbindelse med anvendelse af den europæiske arrestordre og navnlig proportionalitetsprincippet blev drøftet.

Eurojust har i lighed med tidligere år bestræbt sig på at styrke sine relationer til EJN.

Den fælles aktionsgruppe for Eurojust og EJN (aktionsgruppen) blev under det danske formandskab bedt om at se nærmere på spørgsmålet om komplementaritet mellem EJN og Eurojust. Teamet for EJN og forbindelsesanklagere/dommere deltog i planlægningen af aktionsgruppens møde i København og udarbejdelsen af et fælles dokument, der skulle orientere praktikere i medlemsstaterne om det arbejde, der udføres af EJN og Eurojust, og beskrive de ydelser, som disse organisationer leverer. Planerne om aktionsgruppens fremtidige bidrag til oprettelsen af ENCS og gennemførelsen af artikel 13 og 13a i Eurojustafgørelsen blev drøftet.

Eurojust var endvidere vært for det 33. ordinære møde for EJN's kontaktpunkter, det 11. møde for korrespondenter for redskaber og det 4. møde for nationale korrespondenter.

JIT-netværket

Eurojust har siden 2005 samarbejdet med JIT-netværket for at gøre opmærksom på, fremme brugen af og udvikle hjælpeværktøjer til brug for de fælles efterforskningshold i medlemsstaterne.

Med oprettelsen af JIT-netværkets sekretariat i 2011 fik JIT-praktikerne en nyttig koordineringsplatform. I 2012 sendte JIT-netværkets sekretariat mere end 3 500 eksemplarer af den trykte udgave af *Eurojusts og Europols håndbog for fælles efterforskningshold* ud til praktikere i medlemsstaterne og til de relevante EU-institutioner og -agenturer.

Den 18. og 19. oktober 2012 samledes mere end 100 JIT-praktikere til det ottende møde for nationale eksperter for fælles efterforskningshold. Drøftelserne drejede sig især om evaluering af fælles efterforskningshold. For yderligere oplysninger om Eurojusts arbejde med fælles efterforskningshold henvises til afsnit 1.4.

Netværket vedrørende folkedrab

Eurojust og netværket vedrørende folkedrab har siden 2004 samarbejdet effektivt om at bekæmpe straffrihed for alvorlige internationale forbrydelser. Siden 2011, hvor sekretariatet for netværket vedrørende folkemord blev oprettet under Eurojust, er netværkets aktivitetsniveau steget betydeligt. Som vært for møderne i netværket vedrørende folkedrab og for netværkets sekretariat udgør Eurojust et sted, hvor praktikere kan mødes, diskutere, udveksle oplysning-

ger, bedste praksis og erfaringer og samarbejde og hjælpe hinanden i forbindelse med efterforskning og strafforfølgning af personer, der er ansvarlige for folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser.

Eurojust lagde lokaler til det 12. og 13. møde i netværket vedrørende folkedrab. Begge møder samlede praktikere fra medlemsstaterne og deres kollegaer fra Canada, Norge, Schweiz, USA, Den Internationale Straffedomstol (ICC) og internationale ad hoc-straffedomstole, Komitéen for Det Internationale Røde Kors (ICRC), Interpol og repræsentanter for civilsamfundet.

På det 12. møde drøftede deltagerne samarbejdet mellem nationale immigrationsmyndigheder og politi- og anklagemyndigheder i forbindelse med identificering af formodede gerningsmænd, der er rejst ind eller allerede bor i EU. Deltagerne drøftede også kravene til en effektiv efterforskning og retsforfølgning af sager baseret på artikel 1, afsnit F, i Genèvekonventionen fra 1951 om flygtninges retsstilling.

På det 13. møde, hvor dette emne blev uddybet nærmere, deltog Det Europæiske Asylstøttekontor og ngo'er, der hjælper med at identificere vidner, ofre og gerningsmænd i forbindelse med alvorlige internationale forbrydelser. Ekspertene drøftede ligeledes: i) indsamling af oplysninger om forbrydelser under den igangværende konflikt i Syrien, ii) Den Internationale Domstols (ICJ) dom i en sag om pligten til at retsforfølge eller udlevere personer (Belgien mod Senegal) og dens konsekvenser for konventionerne om strafferetligt samarbejde, iii) initiativet til et nyt internationalt regelsæt for samarbejde i forbindelse med folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser, og iv) muligheder for at etablere fælles efterforskningshold til efterforskning og retsforfølgning af alvorlige internationale forbrydelser. Eurojusts ekspertise har haft afgørende betydning.

Eurojust og netværket vedrørende folkedrab har fortsat det aktive samarbejde om at udvikle værktøjer til udveksling af oplysninger mellem medlemmerne af netværket vedrørende folkedrab.

Relationer med EU-institutioner og -partnere

2.1 Institutionelle relationer

Europa-Parlamentet

I juni fremlagde Eurojusts formand efter gældende praksis årsberetningen for 2011 for LIBE-udvalget. Herefter fulgte en drøftelse om Eurojusts fremtid. LIBE-udvalget meddelte, at det gerne ville besøge Eurojust. I juni fremlagde Eurojust endvidere sine konklusioner om *styrkelse af samarbejdet mellem de retsmyndigheder i medlemsstaterne, der medvirker i kampen mod organiseret kriminalitet, og Eurojusts rolle for Det Særlige Udvalg om Organiseret Kriminalitet, Korruption og Hvidvaskning af Penge (CRIM-udvalget)*.

Eurojust fremlagde sin udtalelse om forslaget til et EU-direktiv om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union. Bidraget indeholdt en oversigt over den bedste praksis, der er udviklet i visse medlemsstater, samt oplysninger om de systemer, der findes i visse medlemsstater, og hvor det er muligt at anvende konfiskation der ikke er baseret på en straffedom.

Rådet for Den Europæiske Union

Eurojust blev anmodet om at deltage i en række af Rådets arbejdsgrupper, der beskæftiger sig med retligt samarbejde i straffesager. Eurojust bidrog bl.a. til arbejdet i Gruppen vedrørende Generelle Anliggender, herunder Evaluering (Genval), Gruppen vedrørende Samarbejde i Straffesager (COPEN) og Gruppen vedrørende RIA-Relex (JAIEX). Herudover deltog Eurojust på opfordring i møder i Rådet (retlige og indre anliggender – RIA) og i møder i Koordinationsudvalget vedrørende Politisamarbejde og Retligt Samarbejde i Straffesager (CATS).

Eurojust fortsatte med at deltage i COSI-udvalgets møder og aktiviteter og med at bidrage i retslig forstand til det operationelle samarbejde i straffesager. Eurojust leverede også input til den anden årsrapport om gennemførelsen af strategien for EU's indre sik-

kerhed og Rådets *overvejelser om effektiv finansiering af EU's politikcyklus* med hensyn til Eurojusts finansiering af fælles efterforskningshold. Eurojust bidrog til gennemførelsen af politikcyklussen og deltog i alle operationelle handlingsplaner vedrørende EU's strafferetlige prioriteter.

En rapport med de vigtigste resultater og anbefalinger i forbindelse med Eurojusts strategiske projekt, *Enhancing the work of Eurojust in drug trafficking cases – final results* (dokument 11483/12), en rapport om det strategiske seminar, der blev afholdt i fællesskab med det danske formandskab, *A Multidisciplinary Approach to Organised Crime: Administrative Measures, Judicial Follow-Up and the Role of Eurojust – Copenhagen, 11 - 13 March 2012 – Outcome Report* (dokument 11298/12), og rapport om et strategisk projekt, *Eurojust's action against trafficking in human beings – final report and action plan* (dokument 16947/12), blev fremlagt for Rådets arbejdsgrupper.

Europa-Kommissionen

Efter forhandlinger i 2011 underskrev Eurojust og Europa-Kommissionen den 20. juli 2012 et aftalememorandum med henblik på at formalisere udvekslingen af oplysninger og styrke samarbejdet om spørgsmål af gensidig interesse. Eurojusts formandskab og administrerende direktør mødtes løbende med kolleger i Europa-Kommissionen i 2012 for at fremme kommunikationen om strategiske og budgetmæssige spørgsmål.

Eurojustindgav svar i forbindelse med Kommissionens offentlige høring om *beskyttelse af EU's finansielle interesser og mere effektiv retsforfølgning*. Praktiske og juridiske spørgsmål i forbindelse med oprettelsen af en særlig europæisk anklagemyndighed blev belyst, herunder vigtigheden af et tæt forhold mellem EPPO og Eurojust.

Efter invitation fra næstformand Viviane Reding, der er kommissær for retlige anliggender, grundlæggende rettigheder og unionsborgerskab, deltog Eurojust i et møde den 26. juni sammen med medlemsstaternes rigsadvokater, hvor man drøftede svig rettet mod EU's finansielle interesser.

I oktober 2012 tog Eurojust imod en invitation til at deltage i og bidrage til et rådgivende møde mel-

lem Europa-Kommissionens og medlemsstaternes eksperter om reformen af Eurojusts styring, den parlamentariske kontrol og eventuelle yderligere

beføjelser, bl.a. til at indlede efterforskning og træffe bindende afgørelser om løsning af jurisdiktionskonflikter.

2.2 Relationer med netværk af praktikere

Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere

Eurojust fortsatte sin aktive deltagelse i og støtte til udvekslingsprogrammet for Det Europæiske Netværk for Uddannelse af Dommere og Anklagere (EJTN). Ni anklagere og dommere fra forskellige medlemsstater tilbragte tre måneder hos Eurojust i løbet af 2012. De deltog i det daglige arbejde i deres hjemlands nationale enhed (Østrig, Belgien, Tjekkiet, Tyskland, Spanien, Ungarn, Italien, Portugal og Slovakiet). Udvekslingsprogrammet præsenterer deltagerne for arbejdet i organisationen som helhed og forbedrer deres kendskab til brugen og effektiviteten af de retlige instrumenter, som de nationale enheder råder over.

Eurojust og EJTN fulgte også op på det nye program for kortvarige EJTN-praktikantophold (en uge). Tre nationale enheder (Ungarn, Portugal og Spanien) tog imod praktikanter i en kort periode i december. Programmet for kortvarig udveksling giver anklagere og dommere mulighed for at lære de nationale enheders arbejdsopgaver at kende og få et bredt overblik over det arbejde, der udføres hos Eurojust, i forbindelse med et kort ophold.

Eurojust ydede aktiv støtte til et kursus i *internationalt retligt samarbejde i straffesager i praksis*, hvor der blev anvendt simuleringer af sager om den europæiske arrestordre og gensidig retshjælp. Kurset blev afholdt i flere europæiske byer (Bukarest, Madrid, Lissabon, Krakow, Rom, Tartu og Zagreb).

Det Rådgivende Forum for Rigsadvokater i EU-medlemsstaterne

I 2012 ydede Eurojust fortsat omfattende juridisk og logistisk støtte til arbejdet i Det Rådgivende Forum

for Rigsadvokater i EU-medlemsstaterne (det rådgivende forum).

I juni hjalp Eurojust under det danske formandskab det rådgivende forum med at afgive svar på Europa-Kommissionens offentlige høring om *beskyttelse af EU's finansielle interesser og mere effektiv retsforfølgning* i form af et fælles bidrag, der handlede om harmonisering af strafferetten og oprettelse af EPPO og byggede på de svar, som de forskellige medlemmer af det rådgivende forum var kommet med.

I december afholdt det rådgivende forum et møde, der var arrangeret af det cypriotiske formandskab. Deltagerne drøftede udfordringer med hensyn til efterforskning og retsforfølgning af kriminalitet, der skader EU's finansielle interesser, merværdien ved det nye forslag til et direktiv om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod EU's finansielle interesser og EU's, Eurojusts og medlemsstaternes respektive roller. Der blev også talt om definitioner af PFI-handlinger, retslige problemer, harmonisering af sanktioner, tidsfrister og betydningen af alle disse spørgsmål for den fremtidige oprettelse af EPPO. Andre emner var det retlige samarbejde i forbindelse med indefrysning og konfiskation med særlig vægt på hindringer for indrivelse af aktiver, praktikernes erfaringer, bedste praksis og behov, den praktiske anvendelse af eksisterende EU-instrumenter og mulige konsekvenser af direktivforslaget om indefrysning og konfiskation af udbytte fra strafbart forhold i Den Europæiske Union. Deltagerne diskuterede fremtidsudsigterne for det rådgivende forum. Det rådgivende forum bad i den forbindelse Eurojust om fortsat at yde støtte til dets aktiviteter. Resultatet af dette møde videresendes til de relevante EU-institutioner for at orientere dem om det rådgivende forums holdninger til de diskuterede emner og understøtte EU's lovgivningsmæssige og politiske arbejde for at bekæmpe grov kriminalitet.

2.3 EU-agenturer og -organer

Europol

Det operationelle samarbejde mellem Eurojust og Europol, der forstærkes af deres komplementære mandater, spillede en afgørende rolle for Eurojusts aktiviteter i løbet af året.

TEUF henviser til Eurojusts koordinerende rolle som værende baseret på ”oplysninger fra medlemsstaternes myndigheder og Europol”. Begge organisationer arbejdede på at forbedre udvekslingen af oplysninger for at sætte Eurojust i stand til at opfylde sit mandat fuldt ud.

Sagssamarbejdet mellem Eurojust og Europol gav sig udslag i, at Europol deltog i Eurojust-koordineringsmøder vedrørende 85 sager. Udviklingen af den direkte kommunikation og det direkte samarbejde mellem de nationale enheder og Europolis forbindelseskontorer fortsatte, og der var regelmæssige kontakter og møder mellem mange nationale enheder.

Udvekslingen af operationelle oplysninger gennem den sikre kommunikationsforbindelse mellem Eurojust og Europol har holdt sig på samme niveau med 943 udvekslede beskeder.

Udvekslingen af information blev yderligere forbedret med ikrafttrædelsen den 1. april af et ajourført aftalememorandum om etablering af en sikker kommunikationsforbindelse, som er den retlige forudsætning for at anvende SIENA-systemet til udveksling af oplysninger med Eurojust. Den tekniske implementering og uddannelsen af de nationale enheder og Eurojusts analyse afdeling i brugen af SIENA-systemet var næsten afsluttet ved årets udgang. Brugen af SIENA-systemet til udveksling af oplysninger med Europol vil blive vurderet regelmæssigt for at sikre, at det udnyttes fuldt ud.

Eurojust var fortsat tilknyttet 17 af Europolis knudepunkter (tidligere analyseregistre) og gik i gang med en gennemførlighedsundersøgelse. Det diskuteres stadig, om Eurojust bør knyttes til flere knudepunkter, bl.a. vedrørende islamistisk terrorisme og national ekstremisme.

Et udvekslingsprogram for ansatte ved begge organisationer, der blev lanceret i 2011, blev en succes, og antallet af gensidige besøg og deltagere er steget. Eurojust og Europol udvekslede 44 medarbejdere i alt. Repræsentanter for Europol på besøg hos

Eurojust deltog i briefinger, der var afpasset efter deres specifikke faglige baggrund og behov.

Det operationelle samarbejde om fælles efterforskningshold blev forbedret takket være en ny mekanisme til gensidig underretning om deltagelse i efterforskningshold.

Den 12. april og den 24. november blev der afholdt uformelle møder mellem Eurojusts formandskab, Eurojusts administrerende direktør og Europolis direktion – et positivt initiativ, der vil blive gentaget. Eurojust deltog i lighed tidligere år i møder med lederne af Europolis nationale enheder.

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig

Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) er en privilegeret partner i kampen mod svig, korruption og andre lovovertrædelser, der skader EU's finansielle interesser. Eurojust indledte fem sager, som OLAF var involveret i, og en sag, der allerede var blevet indledt hos Eurojust i 2010, blev i 2012 udvidet til at omfatte OLAF. OLAF deltog også i fem koordineringsmøder.

Eurojust og OLAF's forbindelsesteams mødtes regelmæssigt for at styrke det operationelle samarbejde i igangværende sager og klarlægge spørgsmål af fælles interesse. Muligheden for at udarbejde et udvekslingsprogram for Eurojust og OLAF blev drøftet under de fælles møder.

Eurojust deltog i OLAF's 10. konference for anklagere med speciale i bedrageri og i en konference i juni om den europæiske anklagemyndighed, *A blueprint for the European Public Prosecutor's Office? EU model rules of criminal procedure*, der var arrangeret af universitetet i Luxembourg med støtte fra OLAF. Eurojust og OLAF gjorde i løbet af 2012 en særlig indsats for at styrke sagssamarbejdet og tilkendegav, at de ville indlede samarbejde, så snart der viser sig at være behov for koordinering, uanset om der er tale om en bilateral eller multilateral sag. Den fælles sagsliste følges og opdateres løbende, og det er aftalt, at der skal foretages en fælles evaluering af afsluttede sager, som både OLAF og Eurojust har været involveret i.

Der blev også opnået principiel enighed om en ”fælles tilgang” for Eurojusts og OLAF's repræsentanter i sager, hvor den administrative undersøgelse skal have et retsligt efterspil.

Endelig forventes det, at den nye OLAF-forordning vil få stor betydning for det fremtidige operationelle samarbejde mellem Eurojust og OLAF, eftersom det fremgår klart, at OLAF skal sende relevante oplysninger til Eurojust.

Frontex

Eurojust og Det Europæiske Agentur for Forvaltning af det Operative Samarbejde ved EU-medlemsstaternes Ydre Grænser (Frontex) fortsatte forhandlingerne om et instrument, der kan tilskynde til og fremme agenturernes samarbejde og støtte deres gensidige indsats for at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet.

Frontex efterfulgte Eurojust som formand for lederne af agenturerne for retlige og indre anliggen-

der (RIA-agenturerne). Eurojust medvirkede i RIA-agenturernes aktiviteter inden for multilateralt samarbejde og deltog i det årlige møde for ledere af RIA-agenturer den 3. december hos Frontex.

CEPOL

Eurojust bidrog fortsat til arbejdet i Det Europæiske Politiakademi (CEPOL), kom med input til CEPOL's e-læringsmodul om menneskehandel, deltog i CEPOL's webinar om EU's agenturer inden for retshåndhævelse og retligt samarbejde og afholdt kurser om JIT-finansiering. Der blev for at forbedre det fremtidige samarbejde afholdt et møde mellem CEPOL og Eurojust om udvikling af et *fælles uddannelsesprogram for Eurojust*, og Eurojust nedsatte en intern arbejdsgruppe om emnet.

2.4 Relationer med tredjelande og organisationer uden for EU

I december fremlagde Eurojust et udkast til en samarbejdsaftale mellem Eurojust og Fyrstendømmet Liechtenstein for Rådet for Den Europæiske Union med henblik på godkendelse og underrettede Rådet om planerne om at indlede formelle forhandlinger om en samarbejdsaftale med Republikken Moldova. Samarbejdsaftalerne med Den Russiske Føderation og Ukraine blev på ny bekræftet som prioriteter. Eurojust undersøgte fortsat mulighederne for at indlede forhandlinger om samarbejdsaftaler med Albanien, Bosnien-Hercegovina, Kap Verde, Israel, Montenegro, Serbien og Tyrkiet. En række latinamerikanske lande, heriblandt Brasilien, Colombia og Mexico, blev sat på prioriteringslisten for forhandlinger om samarbejdsaftaler. Eurojust tilføjede også Tunesien til sit netværk af kontaktpunkter i tredjelande. Eurojust og Europol indledte desuden forhandlinger om indgåelse af et aftalememorandum.

Den 4. og 5. oktober blev der afholdt et strategisk seminar om *retligt samarbejde i straffesager mellem EU's medlemsstater og EU's naboer mod syd* (Algeriet, Egypten, Israel, Jordan, Libanon, Libyen, Marokko, Den Palæstinensiske Myndighed og Tunesien) i Limassol i Cypern. Seminaret var tilrettelagt i fællesskab af Eurojust, det cypriotiske EU-formandskab, den cypriotiske kammeradvokat og Kommissionen.

Emnerne var bedste praksis og vanskeligheder på forskellige områder af det retlige samarbejde, eventuelle yderligere skridt til at styrke samarbejdet og udpegelse af Eurojust-kontaktpunkter hos EU's naboer mod syd.

Den 25. og 26. oktober afholdt EU en *workshop om anvendelse af aftaler om gensidig retshjælp og udlevering mellem EU og USA*, der var tilrettelagt i fællesskab af Eurojust og USA, med støtte fra det cypriotiske formandskab, Rådets Generalsekretariat og Europa-Kommissionen. Workshopen drejede sig om de vanskeligheder, der opstår i forbindelse med udlevering og gensidig retshjælp, og om spørgsmål vedrørende konfiskation og inddrivelse af aktiver, efterforskning af it-kriminalitet og udveksling af elektronisk bevismateriale.

Eurojust videreførte sine støtteinitiativer på Balkan, heriblandt Europa-Kommissionens projekt med titlen *Bekæmpelse af organiseret kriminalitet og korruption: styrkelse af netværket af offentlige anklagere*.

For oplysninger om Eurojusts sagsarbejde med tredjelande og rollen for forbindelsesanklagere fra tredjelande, der er udstationeret hos Eurojust, henvises til afsnit 1.5.

Eurojustafgørelsen og fremtiden

3.1 Gennemførelse af Rådets afgørelse om Eurojust

20 medlemsstater var nødt til at bringe deres nationale lovgivning i overensstemmelse med Eurojust-afgørelsen senest i juni 2011. Ved udgangen af 2012 var det dog kun 12 medlemsstater, der havde gennemført Eurojustafgørelsen fuldt ud (syv ved hjælp af lovgivning og fem administrativt), fire medlemsstater havde gennemført afgørelsen delvist, og ifølge oplysninger fra medlemsstaterne havde 11 af disse endnu ikke gennemført den.

Eurojust gennemførte flere projekter vedrørende den interne gennemførelse af Eurojustafgørelsen. Koordineringsvagten, der blev taget i brug i 2011, er nu fuldt funktionsdygtig, hvilket betyder, at Eurojust kan kontaktes døgnet rundt alle ugens dage via et gratis internationalt telefonnummer.

Eurojust videreudviklede sit sagsforvaltningssystem (CMS) og sin "intelligente" artikel 13-PDF-formular, der blev udarbejdet i 2011 for at fremme en struktureret overførsel af oplysninger fra praktikerne til Eurojust. I 2012 blev formularen forbedret på opfordring af brugerne og lanceret som version 2.0, der også kan importeres halvautomatisk i CMS.

Udviklingen af det nationale Eurojustkoordineringssystem (ENCS) var en af de vigtigste begivenheder i medlemsstaterne i 2012. Eurojust arbejdede videre med den tekniske forbindelse mellem medlemmerne af ENCS i medlemsstaterne og Eurojusts CMS for bedre at kunne imødekomme brugernes behov og for både at gøre det mere sikkert og nemmere at overføre oplysninger. På kortere sigt vil forbindelsen gøre det mere sikkert at sende e-mails, mens den på længere sigt vil gøre det muligt for medlemmerne af

ENCS i medlemsstaterne at være koblet op til CMS. Forbindelserne til Bulgarien og Rumænien er på plads. Andre medlemsstater vil snart følge efter.

De nationale Eurojustkorrespondenter afholdt deres første møde hos Eurojust den 12. november. Hensigten med mødet var at diskutere og udveksle bedste praksis og erfaringer. På dagsordenen var status for opsætningen og driften af ENCS i medlemsstaterne, udvekslingen af oplysninger på grundlag af Eurojustafgørelsens artikel 13, anvendelse af Eurojusts "intelligente" artikel 13-PDF-formular, feedback fra Eurojust på grundlag af artikel 13a og status for den tekniske forbindelse mellem ENCS og Eurojusts CMS. Den "fiches suédoises"-skabelon, som Eurojust har udarbejdet for at give et overblik over implementeringen af ENCS i medlemsstaterne, blev lanceret i 2008 under det svenske EU-formandskab og er løbende blevet opdateret.

Flere medlemsstater meddelte, at de har oprettet et ENCS-system, men at det var sket for nylig, og at de derfor har meget lidt eller slet ingen erfaring med systemet. I nogle medlemsstater er ENCS blevet oprettet i nøje overensstemmelse med Eurojustafgørelsens artikel 12 (hvilket betyder, at ENCS kun omfatter de kategorier af medlemmer, der er nævnt i Eurojustafgørelsen). Andre medlemsstater har valgt en bredere tilgang og har enten inkluderet repræsentanter for andre agenturer, der ikke er nævnt i Eurojustafgørelsens artikel 12, såsom repræsentanter for retshåndhævende agenturer, som beskæftiger sig med økonomisk kriminalitet, og kontaktpunkter for OLAF og Europol i ENCS eller indkaldt dem til ENCS-møder.

3.2 Sjette runde af de gensidige evalueringer vedrørende medlemsstaternes praktiske gennemførelse og anvendelse af afgørelserne om Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk

I juni 2011 besluttede Rådets Gruppe vedrørende Generelle Anliggender, herunder Evaluering (Genval), at sjette runde af de gensidige evalueringer skulle

omhandle medlemsstaternes praktiske gennemførelse og anvendelse af afgørelserne om Eurojust og Det Europæiske Retlige Netværk.

Alle medlemsstater vil blive evalueret i løbet af en treårig periode (2012-2014). Hver medlemsstat indsender skriftlige svar på Rådets spørgeskema og modtager herefter besøg af et evalueringshold, der består af tre eksperter fra andre medlemsstater og observatører fra Kommissionen, Eurojust og Europol. Eurojust besvarede også et særligt spørgeskema, som det havde fået tilsendt. De evalueringshold, der deltog i besøgene i de enkelte medlemsstater, tager hensyn til denne besvarelse.

Sverige, Litauen, Belgien, Estland, Slovakiet, Danmark, Finland, Ungarn og Østrig blev evalueret i løbet af 2012. I forlængelse af besøgene i medlemsstaterne vil eksperterne – med hjælp fra observatørerne – udarbejde evalueringsrapporter baseret på medlemsstaternes besvarelser af spørgeskemaet og evalueringsbesøgenes resultater. De endelige rapporter fremlægges for GENVAL-udvalget.

3.3 Aktionsgruppen om Eurojusts fremtid

Aktionsgruppen om Eurojusts fremtid fortsatte sine overvejelser og aktiviteter i forbindelse med reformen af Eurojust i lyset af artikel 85 i TEUF og med henblik på oprettelse af en europæisk anklagemyndighed "ud fra Eurojust" som fastsat i artikel 86 i TEUF.

Eurojust afsluttede de indledende overvejelser om sin fremtidige struktur baseret på principperne om

god offentlig styring og uafhængighed i de nationale enheders operationelle arbejde og fremlagde et oplæg for Europa-Kommissionen med forslag til mulige styreformer. Et andet oplæg vedrørte Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters inddragelse i evalueringen af Eurojusts aktiviteter.

3.4 Konference om 10 år med Eurojust, operationelle resultater og fremtidige udfordringer

Den ekspertise, som Eurojust har opbygget med hensyn til koordinering af efterforskningen af grov kriminalitet i det seneste årti, og dets fremtidsperspektiver blev drøftet på en konference i november, som var arrangeret af Eurojust med støtte fra Det Europæiske Retsakademi (ERA), og som fokuserede på *10 år med Eurojust, operationelle resultater og fremtidige udfordringer*. I konferencen deltog repræsentanter fra EU-institutionerne og relevante organer på det straffetretlige område, repræsentanter fra medlemsstaterne, nationale myndigheder, videnskabelige eksperter og nuværende og tidligere nationale medlemmer. Det var første gang, at et Eurojustarrangement også var åbent for offentligheden.

Deltagerne bekræftede, at de anså koordineringsmøderne, koordineringscentre og støtten til fælles efterforskningshold for at være effektive værktøjer til at overvinde de vanskeligheder, der opstår i forbindelse med grænseoverskridende efterforskning og retsforfølgning af alvorlig grænseoverskridende kriminalitet.

Deltagerne tilsluttede sig behovet for at forbedre Eurojusts interne struktur og den parlamentariske

kontrol, men mente også, at der var brug for større operationel effektivitet i koordineringen af efterforskning og retsforfølgning, og at Eurojust måske skulle have mulighed for at indlede efterforskning og løse kompetencekonflikter i fremtiden.

Hvad angår artikel 86 i TEUF, blev det påpeget, at der kræves sammenhængende regler og tætte forbindelser mellem Eurojust og den europæiske anklagemyndighed og andre relevante aktører på området, herunder OLAF og Europol, for at nå et fælles mål såsom at bekæmpe svig rettet mod EU's finansielle interesser mere effektivt.

Deltagerne var enige om, at en fremtidig europæisk anklagemyndighed bør baseres på eksisterende strukturer, erfaring og ekspertise og indgå i et sammenhængende system på området for frihed, sikkerhed og retfærdighed. De var også enige om, at Eurojust skal spille en central rolle i forbindelse med den fremtidige europæiske anklagemyndighed og i forholdet til de nationale myndigheder i medlemsstater og tredjelande.

Administrativ udvikling

4.1 Administrativ udvikling

Den årlige arbejdsplan og de operationelle planer for kontorerne er et vigtigt led i Eurojusts strategiske planlægnings- og programmeringscyklus og danner grundlag for Eurojusts aktivitetsbaserede budget. Der arbejdes i øjeblikket på at forbedre de eksisterende værktøjer for at sikre effektiv planlægning, omkostningseffektive budgetter og resultatstyring.

Eurojust gennemførte de planlagte aktiviteter i 2012 med hjælp fra 274 medarbejdere, der havde fast arbejdsplads i Haag, heriblandt 45 anklagere, dommere og politifolk med tilsvarende baggrund udstationeret fra medlemsstaterne til Eurojust, 12 udstationerede nationale eksperter og 217 administrative medarbejdere. Eurojusts budget for 2012 var på 32 967 000 EUR, og 98 % af budgetmidlerne blev brugt.

Der er inden for rammerne af aftalememorandummet mellem Europa-Kommissionen og Eurojust afholdt en række ledelsesmøder, og der har været løbende udveksling af information og samråd mellem repræsentanter for Kommissionen, Eurojusts administrative direktør og lederne af de forskellige kontorer og tjenester. Den øgede dialog har været til gensidig fordel især i betragtning af de aktuelle økonomiske stramninger og drøftelserne om de nye forordninger vedrørende Eurojust.

Eurojust deltog i en række ekspertmøder om strategisk planlægning som led i RIA-agenturernes aktivi-

teter. Eurojust rådførte sig også med de øvrige agenter om det årlige arbejdsprogram for 2014.

Eurojust gjorde fremskridt med gennemgangen af organisationsstrukturen, herunder overflytningen af Eurojusts administration til en ny struktur. Overflytningen skete på grundlag af en ansættelsesplan, der blev administreret gennem en række interne og eksterne udvælgelsesprocedurer. Overflytningen gav anledning til en lang række udvælgelsesprocedurer, og der blev bl.a. udpeget en kontorchef med ansvar for operationel støtte.

I oktober 2012 vedtog kollegiet en handlingsplan for gennemførelse af Eurojusts kommunikationsstrategi, der omfatter en række aktiviteter, som skal styrke forholdet til EU-partnere, berørte aktører og medier, og en database med sagseksempler, der skal gøre Eurojusts sagsarbejde mere synligt. Eurojusts nye websted blev lanceret i februar 2012 i forbindelse med fejringen af Eurojusts 10-års jubilæum.

Det vindende designteam for Eurojusts nye bygning blev udvalgt af Eurojust og værtsstaten i begyndelsen af 2012 og fortsatte med at fastlægge kravspecifikationer og færdiggøre tegningerne af de nye lokaler, der skal fremlægges i slutningen af 2013. Eurojusts nye lokaler skal ifølge planen stå klar ved udgangen af 2015.

4.2 Aktindsigt i dokumenter

Der blev i 2012 fremsat et stigende antal anmodninger om aktindsigt i Eurojusts dokumenter, heriblandt 17 nye anmodninger og 1 fornyet anmodning. 14 af de nye anmodninger blev modtaget direkte af Eurojust. I de øvrige tre tilfælde blev Eurojust hørt som tredjepart vedrørende anmodninger modtaget af andre nationale og internationale organisationer.

I forbindelse med syv af de otte ikke-sagsrelaterede anmodninger blev der givet fuld aktindsigt. I forbindelse med én anmodning blev der givet delvist afslag, fordi fuld aktindsigt ville være til skade for den offentlige sikkerhed, udførelsen af Eurojusts arbejde med at styrke bekæmpelsen af alvorlig kriminalitet og efterlevelsen af de gældende regler om tavshedspligt (artikel 4, stk. 1, litra a, første, femte og syvende led, i beslutningen om regler for aktindsigt i Eurojusts dokumenter).

Med hensyn til de seks anmodninger om aktindsigt i sagsrelaterede dokumenter blev den ene anmodning delvis imødekommet. Der blev givet afslag for nogle af de ønskede dokumenter (eller dele af dem) med henvisning til beskyttelse af privatlivets fred og den enkeltes integritet og beskyttelse af Eurojusts beslutningsproces (ifølge artikel 4, stk. 1, litra b), og artikel 4, stk. 3, i beslutningen om regler for aktindsigt i Eurojust dokumenter). I forbindelse med en anden anmodning var Eurojust ikke længere i besiddelse af de ønskede dokumenter. I forbindelse med de sidste fire anmodninger om aktindsigt i sagsrelaterede dokumenter blev der givet afslag, fordi aktindsigt ville være til skade for beskyttelsen af offentlige interesser, hvad angår Eurojusts arbejde med at styrke bekæmpelsen af alvorlig kriminalitet, nationale efterforskninger og retsforfølgninger, som Eurojust yder bistand til, og efterlevelsen af gæl-

dende regler om tavshedspligt (artikel 4, stk. 1, litra a), femte, sjette og syvende led, i beslutningen om regler for aktindsigt i Eurojusts dokumenter), beskyttelsen af den enkeltes integritet (ifølge artikel 4, stk. 1, litra b), i beslutningen om regler for aktindsigt i Eurojusts dokumenter) og/eller beskyttelsen af Eurojusts beslutningsproces (artikel 4, stk. 3, i beslutningen om regler for aktindsigt i Eurojusts dokumenter).

De øvrige tre anmodninger om aktindsigt drejede sig om strafferetlige spørgsmål eller strafferetlig efterforskning i almindelighed, men faldt uden for Eurojusts mandat eller vedrørte sager, hvor Eurojust ikke havde ydet bistand. Eurojust oplyste derfor ansøgerne om, at Eurojust ikke var i besiddelse af relevante dokumenter.

Kontor- og afdelingschefer

Fra venstre mod højre: Jacques Vos, Servicesekretariatet, Joannes Thuy, talsperson, presse og PR, Diana Alonso Blas, databeskyttelseskontoret, Carla Garcia Bello, juridisk sekretær for Kollegiet, Alinde Verhaag, sagsanalyseafdelingen, Anna Baldan, koordinator for sekretariatet vedrørende fælles efterforskningshold, Klaus Rackwitz, Administrerende Direktør, Catherine Deboyser, juridisk tjeneste, Jon Broughton, IT-afdelingen, Mike Moulder, budget-, økonomi- og indkøbsafdelingen, Linda Scotts, personaleafdelingen, Matevž Pezdirc, koordinator for netværket for folkekræb, Fatima Martins, sekretær for Det Retlige Netværk

Administrativt personale

Opfølgning på Rådets konklusioner

Den 6. juni 2012 vedtog RIA-Rådet konklusioner om Eurojusts 10. årsberetning (dokument 10360/12). Eurojust beretter i lighed med tidligere år om gennemførelsen af disse konklusioner. Nedenstående skema viser, hvor der findes flere oplysninger om de områder, hvor Rådet har fremsat anbefalinger.

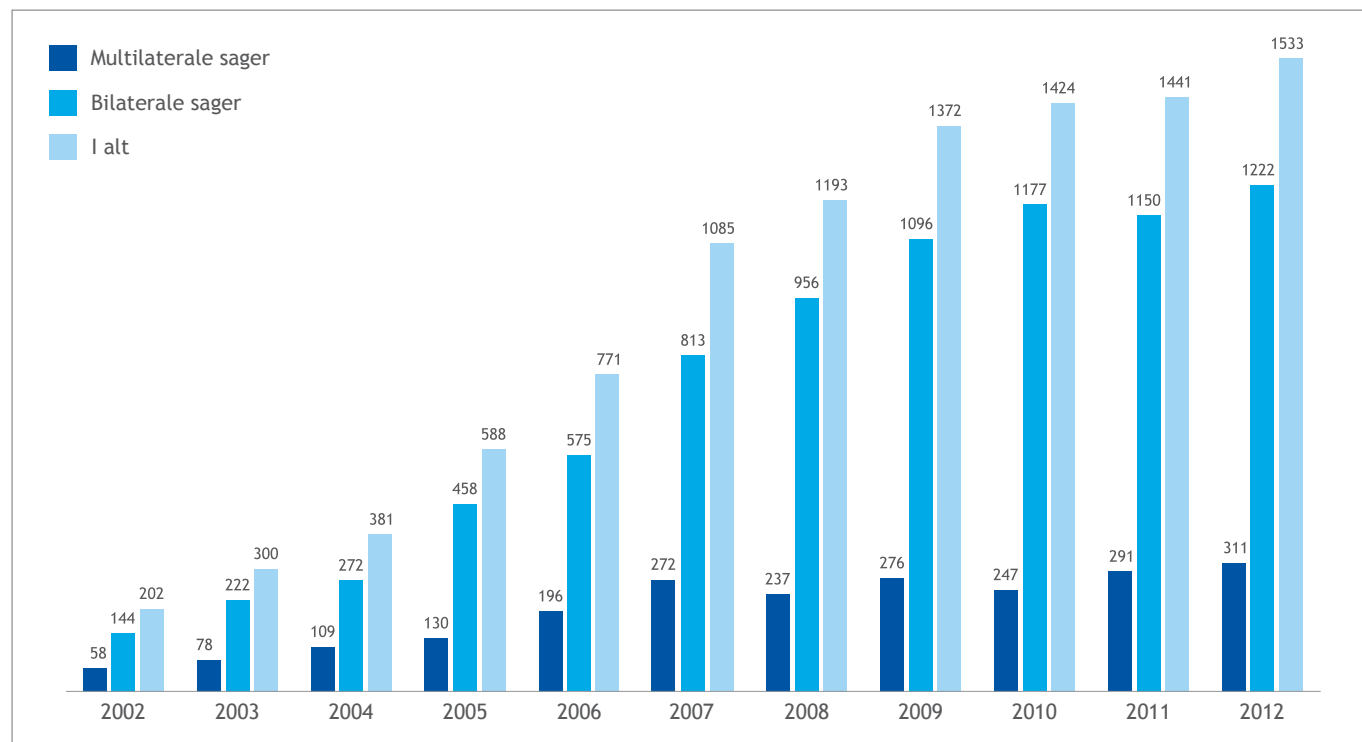
Rådets anbefalinger	Opfølgning
Anvende videokonferencer i højere grad.	Der foreligger ganske vist ingen tal for anvendelsen af videokonferencer, men det kan konstateres, at de nationale enheder i stigende grad benytter videokonferenceudstyr i forbindelse med koordineringsmøder, koordineringscentre og møder med hjemlige myndigheder.
Udvikling af anvendelsen af koordineringscentre og aflægge rapport om deres praktiske anvendelse og værdi for udførelsen af efterforskninger.	Der blev etableret syv koordineringscentre i 2012. Se afsnit 1.4.
Fortsat støtte oprettelsen og gennemførelsen af fælles efterforskningshold med henblik på at udvikle bedste praksis og udveksle oplysninger om retlige erfaringer og resultater af sager.	Eurojust deltog i 47 fælles efterforskningshold og ydede økonomisk støtte til 62 i 2012. Se afsnit 1.4 og 1.6 (JIT-netværket).
Fastholde sin praksis med at inddrage Europol i koordineringsprocessen.	Europol deltog i 85 Eurojust-koordineringsmøder. Se afsnit 2.3.
Behandle gennemførelsen af artikel 7, stk. 3, i Eurojustafgørelsen med hensyn til europæiske arrestordre i sin rapport.	Se afsnit 1.2.
Videreudvikle sin kapacitet til at indberette vanskeligheder, løsninger og tendenser inden for det strafferetlige samarbejde.	Se kapitel 1.
Aflægge rapport om anvendelsen af PDF-formularen i henhold til artikel 13 i Eurojustafgørelsen og specificere omfanget af udvekslingen af oplysninger.	Der er udarbejdet en elektronisk skabelon. Den seneste version gør det muligt at indlæse data automatisk i sagsforvaltningssystemet. Se afsnit 3.1.
Sikre, at EPOC IV-projektet færdiggøres i tide.	Projektet blev færdigt samtidig med afholdelsen af den afsluttende konference den 29. og 30. marts 2012 i Noordwijk i Nederlandene.
Færdiggøre gennemførelsesprocessen og implementeringen af den sikre forbindelse, der giver adgang til CMS på nationalt plan.	11 medlemsstater mangler at implementere systemet. Se afsnit 3.1 (sikker forbindelse til CMS på nationalt plan).
Aflægge rapport om gennemførelsen af artikel 13a med hensyn til de oplysninger og den feedback, der gives til de nationale myndigheder.	Der gives feedback i årsberetningen og i strategirapporter om alvorlige forbrydelser (narkotikahandel og menneskehandel). Hertil kommer afdækning af eventuelle forbindelser, krydstjekanalyser og udveksling af oplysninger under koordineringsmøder. Se afsnit 3.1.

Bilag: Statistikker for 2012

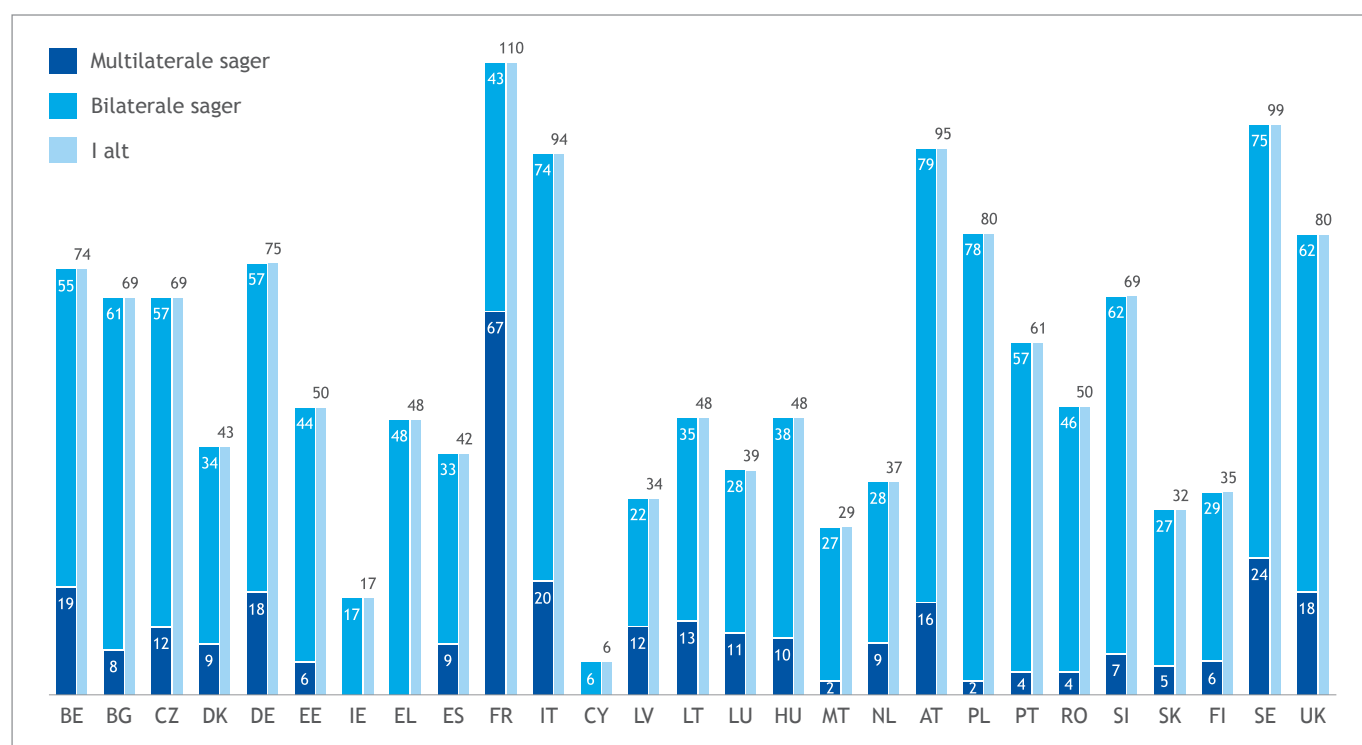
Figur 1 - Udvikling i sagsantal 2002-2012

Eurojust registrerede 1 533 sager i 2012, og dermed fortsatte den stigende tendens i antallet af sager, der er blevet forelagt af medlemsstaterne med anmodning om bistand siden 2002. Cirka 20 % af disse sager omfattede tre eller flere lande.

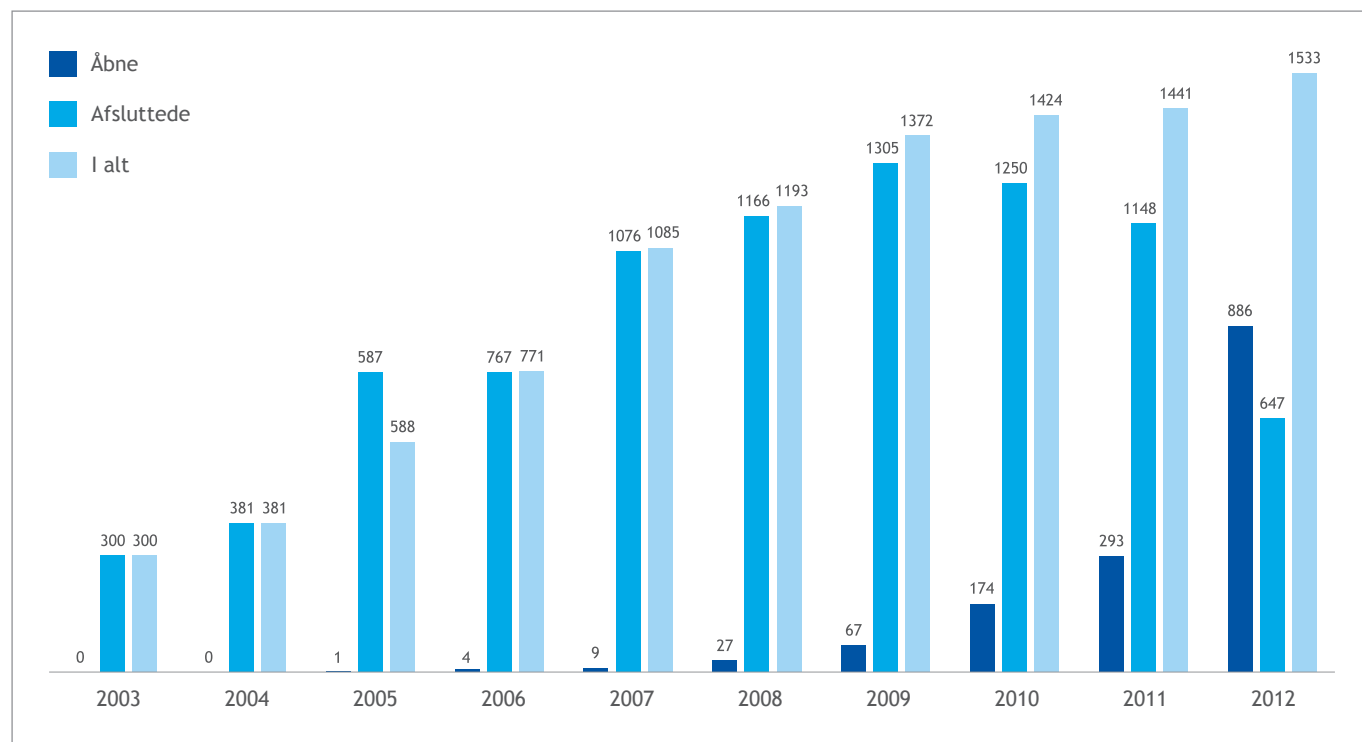
Figur 2 - Bilaterale og multilaterale sager pr. national enhed 2012

Figuren viser, hvor mange bilaterale og multilaterale sager der blev registreret af de enkelte nationale enheder i 2012. En bilateral sag er ikke ensbetydende med en mindre alvorlig lovovertrædelse, eller at Eurojust kun skal inddrages i begrænset omfang. En bilateral sag hos Eurojust kan desuden være multilateral i en medlemsstat.

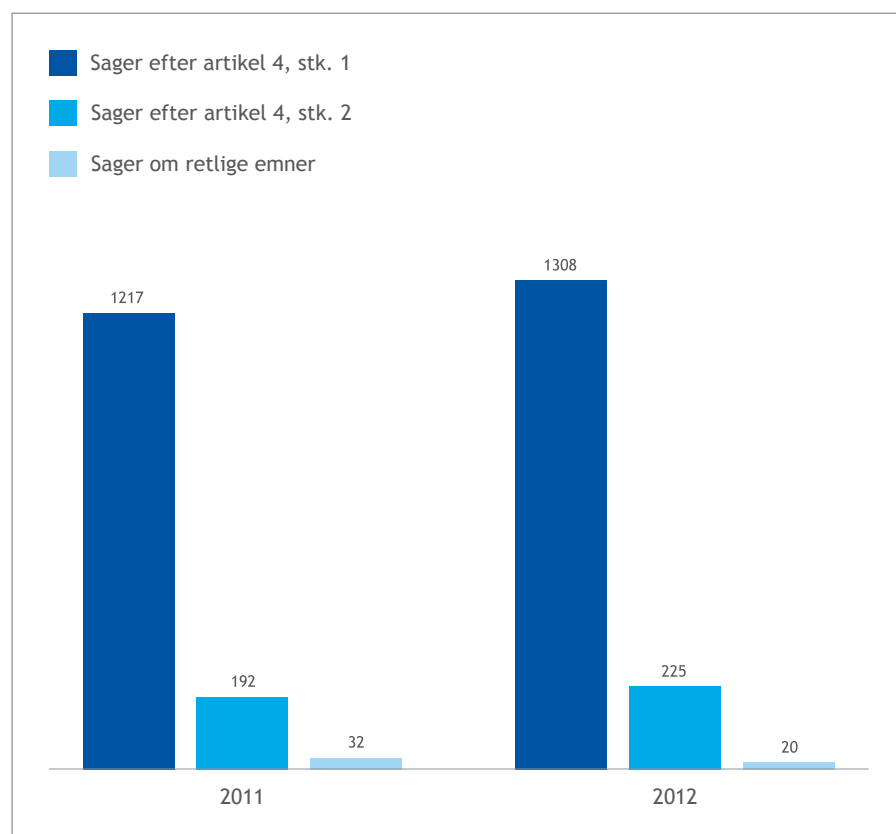

Figur 3 - Status over åbne/afsluttede sager 2003-2012

De nationale enheder sager omfatter ikke kun de sager, der er registreret i løbet af det pågældende år, men også verserende sager fra tidligere år. Eurojust har i alt 575 verserende sager fra tidligere år (2003-2011), som stadig kræver opmærksomhed og bistand.

Figur 4 - Generel klassifikation af sager

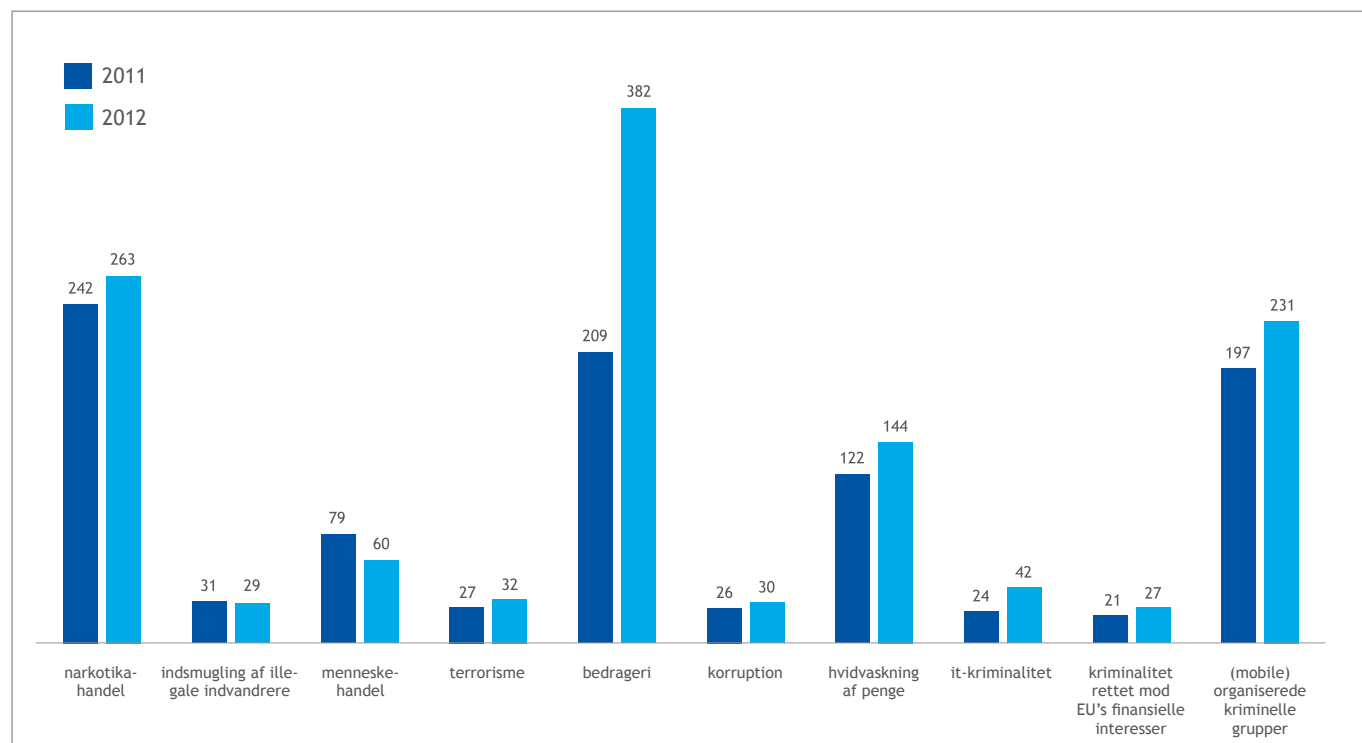

I henhold til artikel 4, stk. 1, i Eurojust-afgørelsen omfatter Eurojusts generelle kompetenceområder de former for kriminalitet og de lovovertrædelser, med hensyn til hvilke Europol til enhver tid har kompetence, og andre lovovertrædelser, der er begået i forbindelse med disse former for kriminalitet og disse lovovertrædelser. Ved andre former for lovovertrædelser kan Eurojust desuden i overensstemmelse med sine mål og på anmodning af en kompetent myndighed i en medlemsstat medvirke til efterforskning og retsforfølgning i henhold til artikel 4, stk. 2. Eurojust kan også på anmodning af en medlemsstat blive bedt om at yde bistand i forbindelse med spørgsmål eller emner af mere generel karakter, som ikke nødvendigvis er direkte forbundet med en igangværende operationel sag – det kan eksempelvis være om national lovgivning eller procedurer (generelle forespørgsler).

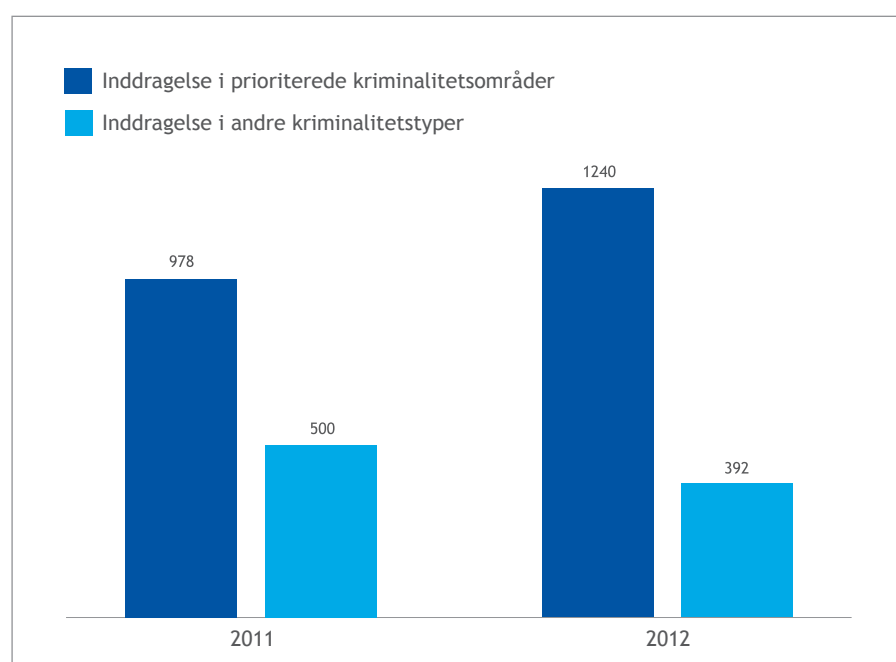
Figur 5 - Prioriterede kriminalitetstyper i Eurojust-sager

De operationelle prioritetsområder, der blev vedtaget af Eurojust i 2012-2013, omfatter narkotikahandel, indsmugling af illegale indvandrere, menneskehandel, terrorisme, bedrageri, korruption, hvidvaskning af penge, it-kriminalitet, kriminalitet rettet mod EU's finansielle interesser og andre aktiviteter i forbindelse med tilstedeværelsen af organiserede kriminelle grupper i økonomien.

Figuren viser, hvor mange gange disse kriminalitetstyper forekom i sager, der blev registreret hos Eurojust i 2011 og 2012. En sag kan omfatte mere end én kriminalitetstype. For yderligere oplysninger henvises til de relevante afsnit i kapitel 1.

Figur 6 - Prioriterede kriminalitetstyper og andre kriminalitetstyper i Eurojust-sager

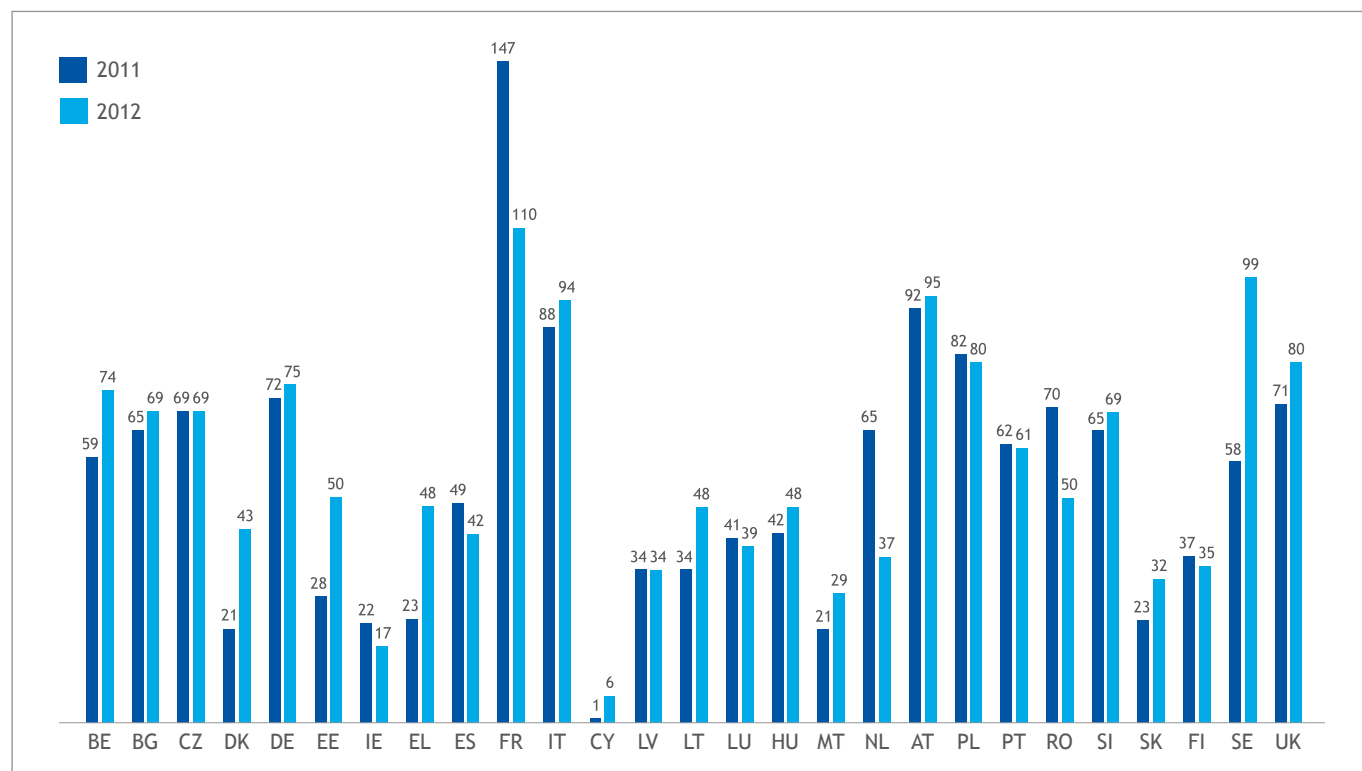

De operationelle prioritetsområder, der blev vedtaget af Eurojust i 2012-2013, omfatter narkotikahandel, indsmugling af illegale indvandrere, menneskehandel, terrorisme, bedrageri, korruption, hvidvaskning af penge, it-kriminalitet, kriminalitet rettet mod EU's finansielle interesser og andre aktiviteter i forbindelse med tilstedeværelsen af organiserede kriminelle grupper i økonomien.

Figuren viser, hvor mange gange disse prioriterede kriminalitetstyper samt andre kriminalitetstyper forekom i sager, der blev registreret hos Eurojust i 2011 og 2012. En sag kan omfatte mere end én kriminalitetstype.

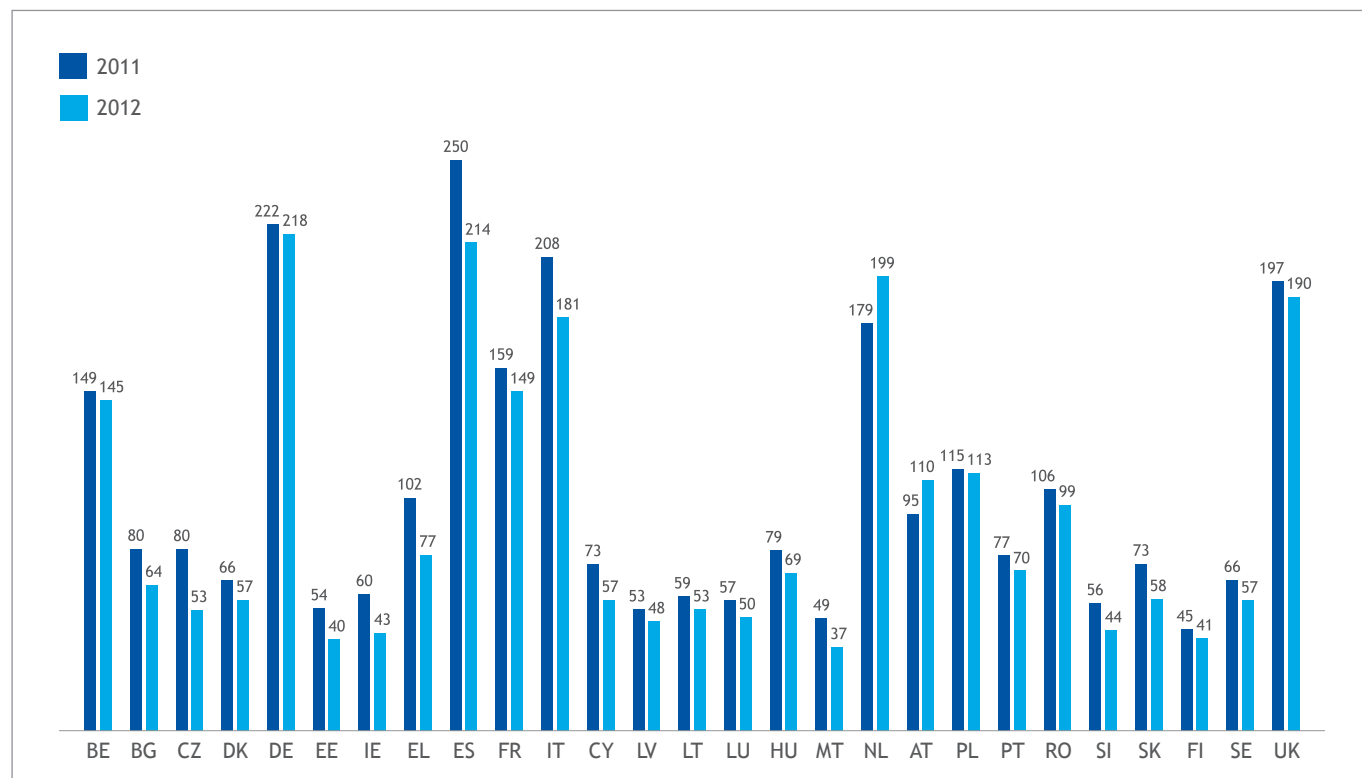
Figur 7 - Eurojust-sager - anmodende lande

Figuren viser, hvor mange gange myndighederne i de enkelte medlemsstater bad Eurojust om bistand i 2011 og 2012.

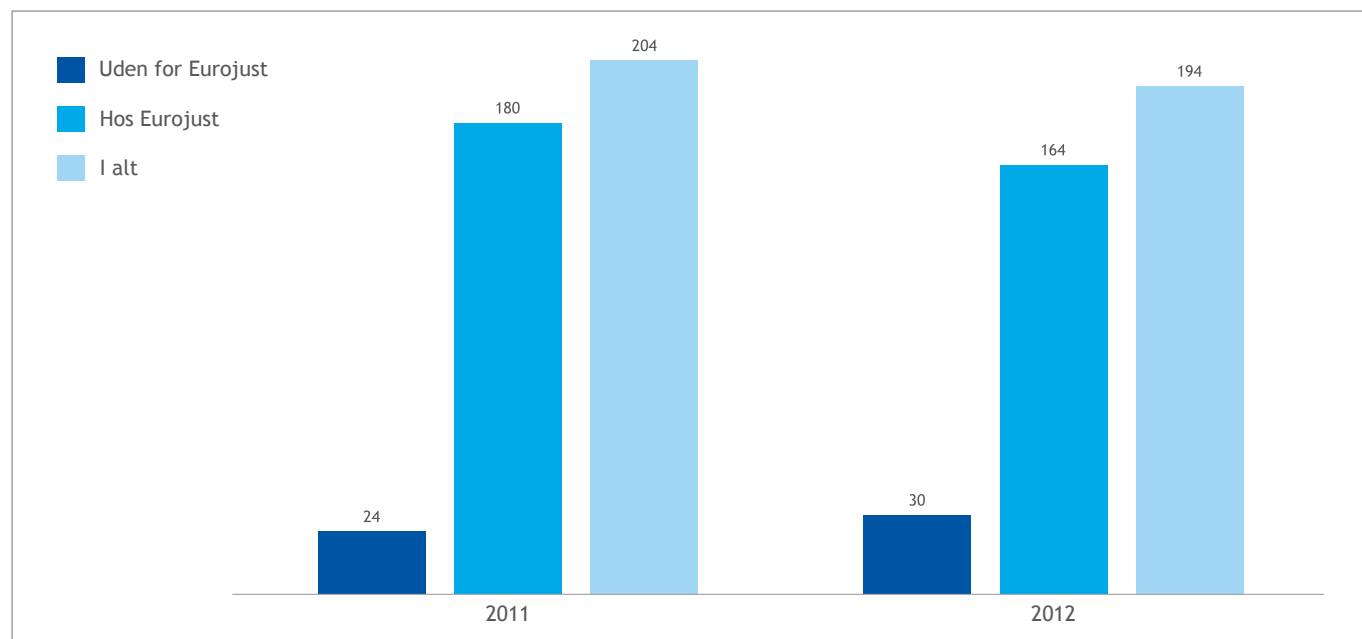
Figur 8 - Eurojust-sager - anmodede lande

Figuren viser, hvor mange gange myndighederne i de enkelte medlemsstater blev bedt om bistand gennem Eurojust i 2011 og 2012.

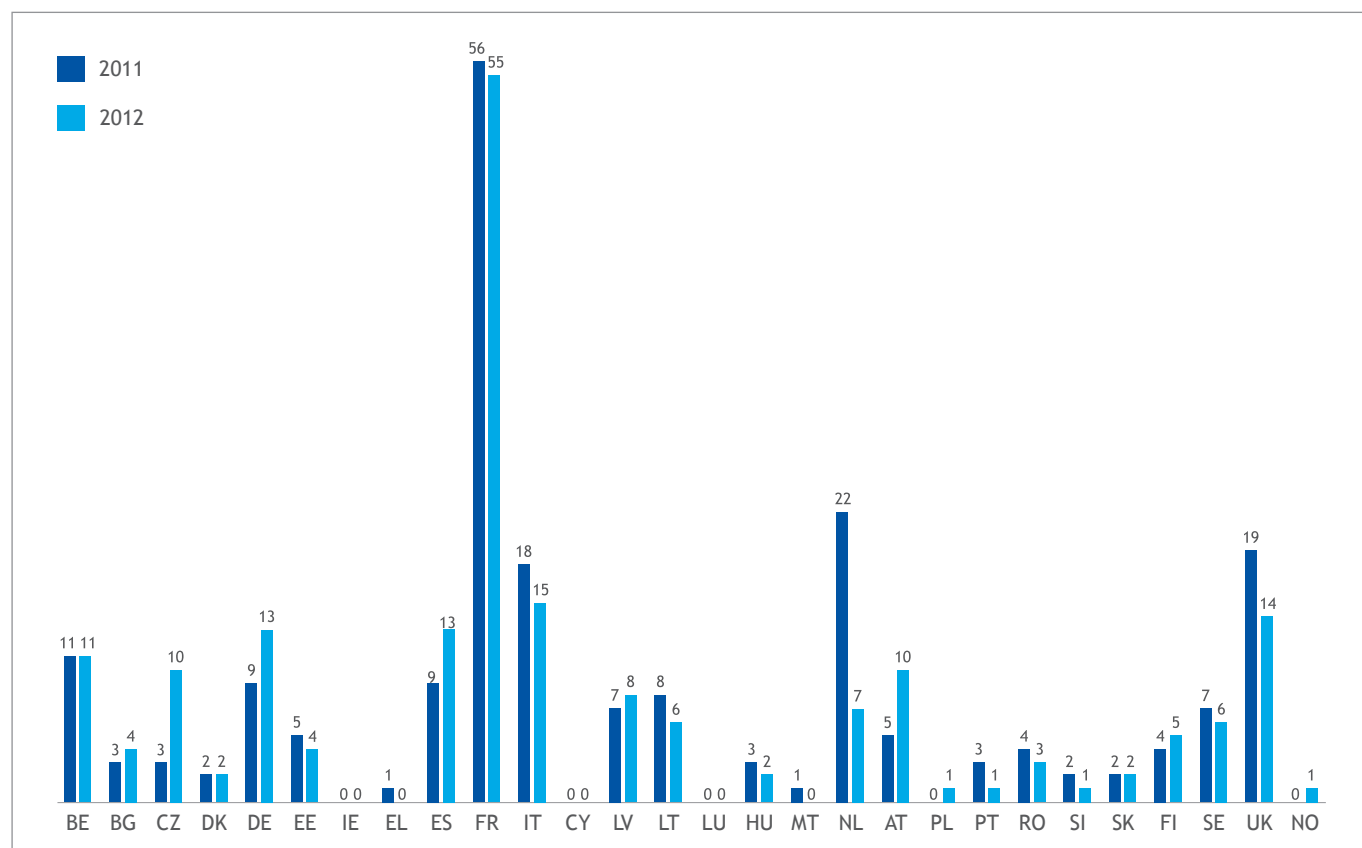
Figur 9 - Samlet antal koordineringsmøder

Figuren viser antallet af sager, der krævede et koordineringsmøde. Koordineringsmøderne afholdes normalt i Eurojusts lokaler i Haag. I visse tilfælde afholdes der koordineringsmøder uden for Eurojust i en medlemsstat eller et tredjeland.

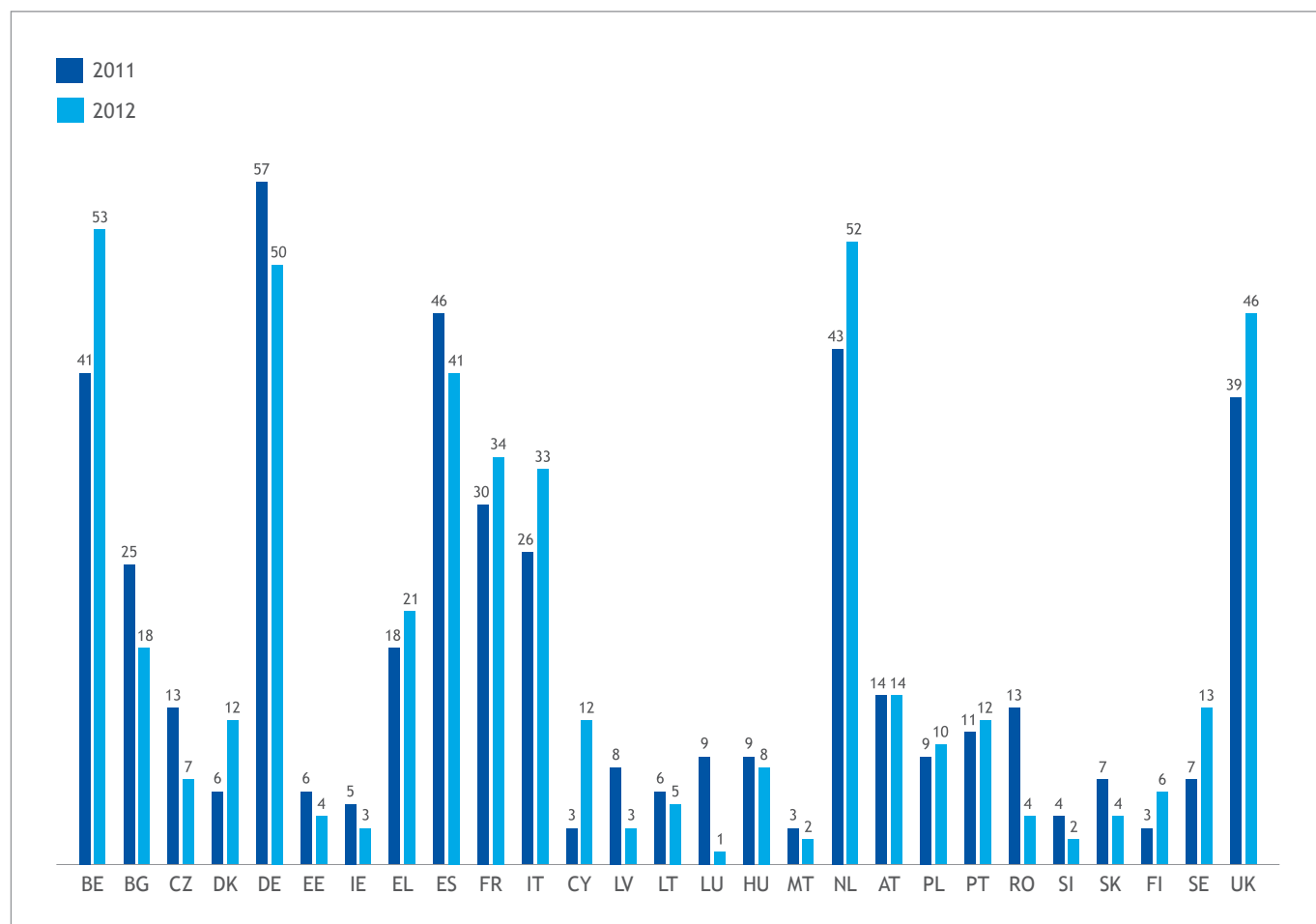
Figur 10 - Koordineringsmøder - anmodende lande

Figuren viser antallet af sager, der krævede et koordineringsmøde efter en anmodning om bistand fra en medlemsstat eller et tredjeland.

Figur 11 - Koordineringsmøder - anmodede lande

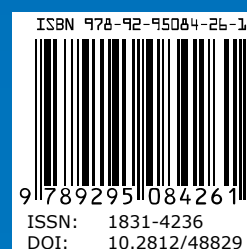
Figuren viser, hvor mange gange de enkelte medlemsstaters myndigheder deltog i Eurojust-koordineringsmøder efter at være blevet anmodet om bistand.

© 2013 Eurojust

Alle rettigheder forbeholdes. Denne publikation eller dele heraf må på ingen måde gengives eller anvendes grafisk, elektronisk eller mekanisk på anden vis, herunder til enhver form for kopiering, optagelse, registrering eller informationslagring og søgesystemer uden tilladelse fra Eurojust.

Redaktører:	Deborah de Jonge, Jacalyn Birk
Design/DTP:	Michèle Wilks-Speer
Fotos:	Michel Mees, Joannes Thuy, Leen De Zutter

EUROJUST

Maanweg 174, 2516 AB The Hague, Netherlands

Phone: +31 70 412 5000 - E-mail: info@eurojust.europa.eu - Website: www.eurojust.europa.eu